

12. januar 2007

AKADEMIET FOR DE
TEKNISKE
VIDENSKABER

Universitets- og Bygningsstyrelsen
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Sendt pr. mail: ubst@ubst.dk

ATV

Lundtoftevej 266
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. 4588 1311
Fax. 4588 1351
atvmail@atv.dk
www.atv.dk

Høring over forslag til ændring af universitetsloven

Tak for det fremsendte materiale vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter sendt pr. mail den 14. december 2006.

ATV har i sit svar anlagt en overordnet tilgang til lovforslaget, idet man finder, at universiteterne vil have det bedste grundlag for selv at vurdere, om den konkrete udmøntning af de tiltag, der gennemføres i henhold til lovforslaget, er hensigtsmæssig og lever op til indgåede aftaler.

ATV finder hovedlinierne i lovforslaget hensigtsmæssige. Det er dog ATV's opfattelse, at universitetsloven generelt set er præget af en alt for høj *detaljeringsgrad* og dermed manglende frihedsgrader for universiteterne i den konkrete udmøntning og generelle sikring af, at universitetet lever op til de målsætninger og formål, der er opstillet for deres virke. Det anbefales derfor, at lovforslaget og universitetsloven i det hele taget – gerne i forbindelse med den varslede yderligere ændring af universitetsloven senere i denne folketingssamling – renses for unødvendig detaljestyling ud fra devisen om "frihed under ansvar". Ikke mindst set i lyset af, at de nye universitetsledelser nu er på plads og fungerende, vil dette være betimeligt.

ATV har længe anbefalet, at der gennemføres en strukturændring i det offentlige forskningssystem, som i store træk svarer til den, der netop er gennemført. ATV har forståelse for, at det i en overgangsfase kan være mest hensigtsmæssigt at integrere dele af sektorforskningen i universiteterne som selvstændige *faglige enheder*. ATV vil dog anbefale, at der over en årrække sker en fuldstændig indarbejdelse af sektorforskningen i den organisatoriske opbygning af universiteterne. Kun herved realiseres fuldt ud synergigevinsterne i forhold til uddannelse, forskning, myndighedsbetjening og videnformidling.

ATV er på det foreliggende grundlag tvivlende overfor, om det på længere sigt vil være hensigtsmæssigt at operere med særlige *universitetsskoler*.

ATV bakker op om etableringen af *ph.d.-skoler*, som vil være et vigtigt element i den fremtidige sikring af høj kvalitet i ph.d.-uddannelsen. Det anbefales, at der normalt kun oprettes én ph.d.-skole pr. fakultet. Det vurderes hensigtsmæssigt, at universiteterne overvejer mulighederne for etablering af tværfakultære/universitære ph.d.-skoler. Det understreges, at ph.d.-skolerne ikke må få som konsekvens, at ph.d.-uddannelsen får karakter af et skoleforløb, eller at der ikke bliver plads til ph.d.-projekter inden for faglige niches, der ikke er indeholdt i universitetets generelle forskningsstrategi. Det er centralt for forskningen, at der i et vist omfang er plads til "mønsterbrydere" både blandt seniorforskerne og de yngre forskere.

Der bør være lighed i ph.d.-udvalget i forholdet mellem videnskabeligt personale og ph.d.-studerende, hvor sidstnævnte skal betragtes som yngre forskere og ikke som studerende.

ATV finder det uhensigtsmæssigt, at regler for ph.d.-skoler skal indføres i universiteternes vedtægt.

ATV finder det endvidere hensigtsmæssigt, at der etableres en formaliseret ramme for at sikre kontakten mellem universiteterne og aflagere af de færdiguddannede om uddannelsernes indhold mv. Det kan, som det er anført i lovforslaget, ske ved etablering af *aftagerpaneler*, men det bør være op til hvert enkelt universitet at vælge formen. Samarbejdet skal fra universitetets side være karakteriseret af en vilje til at reagere på aftagernes anbefalinger og fra begge sider være præget af ønske om at etablere et gensidigt forpligtende samarbejde. Det findes ikke hensigtsmæssigt, at aftagerforummet tillægges indstillingskompetence, som der lægges op til; det bør alene have status som rådgivende organ.

ATV har endelig noteret, at ministeriet tilsyneladende vurderer, at lovforslaget alene vil have *administrative konsekvenser* for universiteterne og ikke *økonomiske konsekvenser*. Det gælder især det i øvrigt sympatiske forslag om at tilbyde potentielle ansøgere en personlig samtale i forbindelse med ansøgning om optagelse på universitet. ATV mener, at universiteterne bør tilføres særlige ressourcer, som står mål med den øgede økonomiske belastning, de pålægges som konsekvens af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lasse Skovby Rasmussen
Direktør

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og
Udvikling

Den 11. januar 2006
KS/BBA

ubst@ubst.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

AC har den 15. december 2006, fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, modtaget udkast til forslag til ændring af lov om universiteter (universitetsloven) til høring.

AC har udsendt forslaget til høring i medlemsorganisationerne og skal på den baggrund fremkomme med bemærkninger:

Lederne af de faglige enheder

I lovforslagets § 1, nr. 21, der omhandler de nye faglige enheder, der skal varetage opgaverne efter den nye § 2 a, foreslås det, at en faglig enhed på hovedområdeniveau ledes af en direktør, og at en faglig enhed på institutniveau ledes af en sektorchef. AC har to bemærkninger knyttet til lederne af de faglige enheder:

For det første finder AC det meget betænkeligt, at der ikke i forhold til disse ledere er et helt ufravigeligt krav om, at de skal være anerkendte forskere, men kun et krav om, at de *så vidt muligt* skal være anerkendte forskere (AC's kursivering). I universitetsloven er der krav til, at både dekaner og institutledere skal være anerkendte forskere (§ 16, stk. 2 og § 17, stk. 3), og hvis der således ikke bliver krav om, at direktører og sektorchefer *skal* være anerkendte forskere, så opstår der en skævvridning af universitetets ledelse.

AC er opmærksom på, at der med det foreliggende forslag i ændringsloven er tale om en opstramning i forhold til kravet til direktøren for en sektorforskningsinstitution, der blot skulle være forskningskyndig. Men til gengæld er der nu tale om ledere af forskningsenheder på et universitet, hvor det i en del situationer er helt nødvendigt, at de faglige og forskningsmæssige ledere er anerkendte forskere. Eksempelvis vil én af konsekvenserne af det foreliggende forslag kunne blive, at der knyttet til de faglige enheder principielt vil kunne oprettes akademiske råd med en formand, som ikke er anerkendt forsker, men som samtidig har ansvaret for uddeling af doktorgrader. Det finder AC meget uhensigtsmæssigt.

AC skal derfor stærkt anbefale, at kompetencekravene til lederne af de faglige enheder bliver helt identiske med de krav, der stilles til dekaner og institutledere, som jf. den gældende universitetslov skal være anerkendte forskere.

For det andet finder AC det i tilknytning til ovenstående forkert, at den fagligt og forskningsmæssigt ansvarlige leder af en faglig enhed på hovedområdeniveau, skal bære titlen direktør, når der på universiteterne i forvejen findes administrativt ansvarlige ledere med titlen direktør, ved siden af de fagligt og forskningsmæssigt ansvarlige ledere med titlerne rektor og dekan. For ikke at skabe mulighed for forveksling mellem hhv. de administrativt og de fagligt/forskningsmæssigt ansvarlige

ledere på et universitet skal AC foreslå, at lederen af en faglig enhed på hovedområdetniveau i stedet får titlen fagdirektør, og at lederen af en faglig enhed på institutniveau får titlen fagchef.

Forsknings- og ytringsfrihed

AC finder det positivt, at lovforslagets § 1, nr. 21, stk. 7 og bemærkningerne hertil indebærer, at medarbejderne i de faglige enheder, der varetager opgaverne efter den nye § 2 a, opnår den samme grad af forskningsfrihed, som gælder for de øvrige medarbejdere ved universitetet.

AC skal dog opfordre til, at bemærkningerne til nr. 21 suppleres med en præcisering af forskningsfriheden både i henhold til § 17 i den gældende lov og i henhold til udkastets § 16a. Præciseringen bør indeholde en formulering, der præciserer, at institutledere og sektorchefer/fagchefer ved tilrettelæggelsen af arbejdet skal tage hensyn til, at den enkelte forsker får reel mulighed for at forske frit, hvilket bl.a. indebærer, at der i instituttets/den faglige enheds strategiske planlægning afsættes ressourcer til dette formål i form af både tid og økonomi.

AC finder det samtidig også nødvendigt, at udviklingen i de universitetsansattes forsknings- og ytringsfrihed følges nøje i den kommende periode, idet der bl.a. i lyset af fusionen mellem universiteter og sektorforskningsinstitutioner har været skabt tvivl om rækkevidden af hhv. forsknings- og ytringsfriheden for både de nuværende universitetsansatte og for de nye universitetsansatte, der kommer fra sektorforskningen, og som også fremover forventes at løse opgaver for fagministerier.

AC lægger derfor også stor vægt på, at universitetsforligspartierne har besluttet at evaluere universitetsloven og universitetsfusionerne i 2009 med en eksternt, uvildig undersøgelse som grundlag. Videnskabsministeren har i Folketinget givet garanti for, at forskningsfriheden og ytringsfriheden står uantastet med fusionerne, og AC har i lyset heraf en forventning om, at den kommende evaluering vil omfatte en konkret undersøgelse heraf.

Konkurrenceudsættelse af de tidligere sektorforskningsaktiviteter

Af de generelle bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at fagministeren i de første år *som udgangspunkt* vil være forpligtet til at aftage myndighedsbetjeningen fra de universiteter, hvori den pågældende fagministers sektorforskningsinstitution er blevet integreret, ligesom det pågældende universitet vil være forpligtet til at levere myndighedsbetjeningen (AC's kursivering).

Samtidig fremgår det af bemærkningerne til § 1, nr. 1, at fagministeren kan beslutte at konkurrenceudsætte hele eller dele af opgaver, som er henlagt til et universitet efter § 2 a. Det fremgår også, at opgaverne ikke *som udgangspunkt* kan overgå til andre leverandører (konkurrenceudsættes) før tidligst to år efter indgåelse af den første aftale, dvs. fra 2009 (AC's kursivering).

Kravet om, at der skal gå to år, før fagministerierne har mulighed for at vælge andre leverandører, har stor betydning i forhold til jobsikkerheden for de medarbejdere, som hidtil har løst disse opgaver i sektorforskningsinstitutionerne, og som nu forventes at løse dem i regi af et universitet. Da 2 år i forvejen ikke er lang tid i denne sammenhæng, lægger AC stor vægt på, at formuleringerne "som udgangspunkt" udgår af bemærkningerne, så der ikke kan skabes tvivl om, hvorvidt der rent faktisk er tale om to års garanti for opgavernes placering.

Ph.d.-skoler

AC finder det meget positivt, at AC's tidligere bemærkninger om behovet for en mere systematisk og strategisk tilgang til udviklingen af forskerskolerne nu er blevet taget til følge med lovforslagets afsnit om ph.d.-skoler. At princippet om ph.d.-skoler nu er lovfæstet giver langt bedre muligheder for at foretage en systematisk opfølgning på ph.d.-evalueringen og sikre kvaliteten i ph.d.-uddannelsen i lyset af de kommende store kapacitetsudvidelser.

AC finder dog, at der er et par centrale spørgsmål, som ikke er afklaret i det foreliggende lovforslag med bemærkninger, og som bør afklares.

For det første bør det afklares, hvorledes der kan gennemføres ph.d.-forløb på de fag, der er for små til at leve op til kravene om en ph.d.-skole, fx fag der kun findes på ét universitet – idet AC går ud fra, at det ikke er intentionen at umuliggøre sådanne forløb.

For det andet bør det afklares, hvorvidt de nye regler også omfatter erhvervsPhD-erne, hvilket AC umiddelbart vil finde hensigtsmæssigt. Det bør i så fald fremgå af bemærkningerne, hvordan erhvervsPhD-ernes deltagelse i ph.d.-skolerne kan foregå set i lyset af, at disse lønnes halvtids af en virksomhed og derfor i en del af arbejdstiden befinder sig i virksomheden og ikke på universitetet.

AC skal derudover foreslå, at muligheden for, at universiteter i fællesskab kan oprette ph.d.-skoler, også kommer til at omfatte muligheden for at oprette ph.d.-skoler sammen med udenlandske universiteter.

Endelig skal AC opfordre ministeren til at følge den sprogbrug, der er aftalt i såvel stillingsstrukturen for videnskabeligt personale ved universiteter som i overenskomsttaftalen og anvende betegnelsen "ph.d.-stipendiater" frem for "ph.d.-studerende".

Offentliggøres af studerendes evalueringer af undervisningen på universitetets hjemmeside

AC skal udtrykke sin bekymring over forslaget, fordi der - trods gode intentioner om anonymisering af den enkelte underviser - ikke nødvendigvis kan gives garanti for anonymisering for undervisere på fx mindre fag / uddannelser. I det hele taget finder AC, at der er tale om en gammeldags tænkning, hvor "truslen om gabestok, nok skal få undviserne til at oppe sig".

Problemet med forslaget er, at de studerende ikke nødvendigvis har tilstrækkelig viden om vilkårene for den undervisning, der bliver leveret af den pågældende underviser. Fx kan mindre forberedelsestid, færre undervisningstimer, flere studerende pr. underviser og fordelingen mellem underviserens tid til forskning og undervisning, være forhold som bevirker ringere undervisning, men som ligger uden for den enkelte undervisers indflydelse. I stedet skal AC foreslå, at der tages anderledes fat om undervisningskvaliteten ved blandt andet at igangsætte særlige initiativer til forbedring af undervisningen, fx kollegial supervision, dokumentation af undervisningskvalifikationer (undervisningsportfolier) ved ansættelse af videnskabelig personale, pædagogisk efteruddannelse mv.

Obligatoriske aftagerpaneler

AC har tidligere foreslået, at der etableres obligatoriske aftagerpaneler i tilknytning til uddannelserne, med henblik på at rådgive universiteterne om uddannelsernes kvalitet og relevans. Aftagerpanelerne kan givet bidrage til et større fokus på uddannelsernes samspil med arbejdsmarkedet og kompetencebehov. AC støtter end-

videre, at der skal være mulighed for, på tværs af universiteter, at etablere fælles aftagerpaneler, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt af de pågældende universiteter.

Censorordning

Det er problematisk for uddannelsernes kvalitetssikring og de studerendes retssikkerhed, at der lægges op til en begrænsning af den eksterne censur til alene at gælde for bachelorprojekt, kandidatspeciale samt masterprojekt. Man kan med taxametersystemets klare sammenhæng mellem bestået eksamen og bevilling, netop argumentere for vigtigheden af ekstern censur. For den nuværende censorordning gælder, at mindst 1/3 af uddannelsens samlede ECTS-point skal dokumenteres ved ekstern censur. AC skal på det kraftigste anbefale, at de nuværende regler om omfanget af eksterne censur opretholdes.

AC finder det endvidere kritisabelt, at der lægges op til at nedlægge de landsdækkende censorkorps. Konstruktionen med landsdækkende censorkorps sikrer, at der sker en vurdering af uddannelsesniveau og kvalitet på tværs af landets universiteter. De landsdækkende censorkorps vil således også være en vigtig videnskilde ved de forestående uddannelsesakkrediteringer.

Lovforslaget vil indebære, at universitetet kommer til at kontrollere sig selv, idet det er universitetet, der nedsætter de aftagerpaneler, der skal indstille censorer til universitetet. AC finder, at der i censorinstitutionen er brug for kvalitetssikring og gennemsigtighed og ser, at dette er i fare ved den ordning, der er foreslået i ændringsforslaget.

AC skal derfor anbefale, at der som en generel bestemmelse fastsættes, at der nedsættes fælles censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser på tværs af universiteterne, samt at de eksterne censorer beskikkes af ministeren – som gældende for nærværende – således, at de eksterne censorer formelt fortsat vil være uafhængige af universitetet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 18b, stk. 3, at projekter og mundtlige eksamener fremover altid skal gennemføres med censur, ekstern eller intern censur. AC støtter en bestemmelse om, at al mundtlig eksamen altid skal ske med censur, netop af hensynet til de studerendes retssikkerhed.

Ankemulighed for studerende over meritafgørelser

AC støtter tiltag, der kan forbedre studentermobiliteten på tværs af landegrænser og institutioner, herunder at studerende ikke unødigt får forlænget studietiden blandt andet på baggrund af uensartede praksis på universiteterne for meritgivning.

AC støtter derfor forslaget om ankenævn for afgørelser om merit og forhåndsmerit. Ligeledes støtter AC den foreslåede konstruktion, at universitetet (rektor) nedsætter ankenævnet med en videnskabelig medarbejder fra faget ved det pågældende universitet og en videnskabelig medarbejder fra samme fag, men ved andet dansk universitet.

Taxameterforenkling

Taxameterforenklingen er i udgangspunktet fin, fordi det givet vil bidrage til en mere overskuelig vurdering af uddannelsernes takstniveauer. AC finder samtidig, at taxameterforenklingen hverken forværrer eller løser taxametersystemets grundlæggende problem. Det vil fortsat være et problem, at der er en tydelig sammenhæng mellem STÅ-produktionen og bevillingernes størrelse. Konsekvensen heraf er således også fremover, at der er risiko for en kvalitetssænkning af uddannelserne,

grundet stærke incitamentter til kassetækning og ukritisk optag. AC har tidligere foreslået, at man laver et mere sammensat bevillingssystem for uddannelserne, således at ikke alle universitetets uddannelsesmidler afhænger af STÅ-produktionen.

Med venlig hilsen

Birgit Bangskjær
Direkte nr.: 33 69 40 26
E-mail: bba@ac.dk

Karen Skytte
Direkte nr.: 33 69 40 76
E-mail: ks@ac.dk

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Att.: Jacob Fuchs, Kommitteret.

11. januar 2007

Sendt pr. e-mail til
jfu@ubst.dk
ubst@ubst.dk

Vedrørende Universitetsloven

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

Under henvisning til skrivelse modtaget fra Universitets- og Bygningsstyrelsen dateret den 14. december 2006 vedrørende ovenstående, kommenterer C3 organisation (C3) hermed som følger:

Det hilses velkommen, at der i forbindelse med samlingen af de individuelle universitetsinstitutioner etableres universitetsskoler, der eksempelvis udgør fundamentet for Handelshøjskolen, Aarhus Universitet.

Universitetsskoler

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, 1. Lovforslagets baggrund og formål, fremhæves bl.a.: "Der vil for en universitetsskole være et behov for en særlig fremhævelse af universitetsskolens navn og profil..."

Dette profileringsforhold bør også afspejle sig i selve lovteksten således at betegnelsen "universitetsskole" eksplicit fremgår her, frem for i bemærkningerne til lovforslaget. Hermed skabes parallelitet til formuleringen i §5 i Bekendtgørelse nr. 1463 af 13. december 2006 vedr. ændring af styrelsesregler, etc., hvori klart er formuleret "...en universitetsskole som et hovedområde..."

I fortsættelse heraf findes det nødvendigt eksplicit at knytte betegnelsen "merkantil" til pågældende hovedområde og universitetsskole som udgør fundamentet for handelshøjskoleområdet, eksempelvis "universitetsskolen på det merkantile hovedområde", og tilsvarende for øvrige hovedområder.

Ph.d. skoler

Den klare indskrivning i lovgivningen af fælles rammer for ph.d. skoler hilses velkommen som en styrkelse af forskning og uddannelse samt også det erhvervs- og anvendelsesmæssige engagement i denne sammenhæng.

Handelshøjskole- / Business School enheder af international standard, som vi ønsker at sammenligne tilsvarende danske institutioner med, udbyder uddannelserne Bachelor - Kandidat / Master - ph.d. (3+2+3) i sammenhængende forløb, og under egen identitet.

Tilsvarende vil være nødvendigt for danske universitetsskoler på det merkantile område, ligesom det kan forventes at blive det på øvrige fremtidige universitetsskoler, hvorfor en tydeliggørelse heraf i universitetsloven findes påkrævet.

Aftagerpaneler

Til sikring af størst mulig indsigt i internationale forhold anbefales det eksplicit anført i lovteksten at aftagerpanelerne organiseres med den fornødne ekspertise heri, i lighed med gældende lovbestemmelse om international repræsentation i universitetsbestyrelserne.

Censorer

Universitetets beskikkelse af censorer efter indstilling fra aftagerpanelet, og dermed nedlæggelse af de landsdækkende censorkorps findes problematisk, bl.a. i relation til uafhængigheden. Der foreslås et fælles tværgående censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser, beskikket af ministeren.

Internationalisering generelt

Muligheden for at universiteter i samarbejde kan oprette ph.d.-skoler anbefales eksplicit at omfatte samarbejde med udenlandske universiteter.

Eftersom der senere i indeværende folketingssamling fremsættes yderligere forslag til ændringer af universitetsloven, anbefales at der allerede i forbindelse med det aktuelle lovgivningsarbejde fokuseres på yderligere forberedelse af tilpasningen til den øgede globalisering og nødvendigheden af et øget internationalt samarbejde.

Der tænkes her på forberedelse til og intensivering af, universiteternes deltagelse i varierende former for konsortiedannelser, herunder egentlige fusioner, samt udviklingen på GATS området og OECD scenarierne, herunder "Higher Education Inc."

Med venlig hilsen
Povl Tiedemann
Uddannelseschef
C3 organisation

c.c.: Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi
 Rektorkollegiet
 Akademikernes Centralorganisation
 Aarhus Universitet
 Handelshøjskolen, Aarhus Universitet

Aalborg den 8. december 2007

Censorformandskaberne og de landsdækkende censorkorps foreslås ved medfølgende forslag afskaffet.

Hvad censorformandskaberne angår, har de i de mange år været krævet fra Ministeriets side i såvel løbende eksamens- og censorbekendtgørelser. Disse censorformandskaber har efter min mening været en nyttig og smidig foranstaltning, Formandskabet er i h.t. gældende bekendtgørelser er blevet valgt af de beskikkede censorer for at varetage den praktisk koordinering af eksamensafholdelsen, indgive beretninger om problemer og søge at løse disse i en dialog med universiteterne. En sådan funktion kan man godt forestille sig løst på andre måder, men det ville så nok være nyttigt, at det nye forslag lidt nøjere beskrev hvordan. Som jeg ser det, erstatter man en velfungerende ordning med en mere kompliceret. Samtidigt mangler det nye forslag regler for hvorledes ordningen er tænkt at fungere i praksis.

Hvad landsdækkende formandskaber for landsdækkende censorkorps angår, har den uafhængighed der har kendetegnet den nugældende ordning, formentlig givet evalueringsresultaterne på de enkelte universiteter større troværdighed udadtil.

Særligt for den samfundsvidenskabelige basisuddannelse, der alene findes på Roskilde Universitetscenter og Aalborg Universitet, har det vist sig som en fordel, at man har kunnet sammenligne resultater og metoder gennem et fælles censorkorps.

Hvis man ikke desto mindre vil erstatte en ordning der faktisk fungerer, med en ny, der i høj grad savner nærmere retningslinier er det nok nødvendigt, at man sikrer sig en vis kontinuitet. Det vil, ske bedst om man inddrager de eksisterende censorformandskaber i aftagerpanelerne og i hvert fald i første omgang kører videre med det eksisterende censorkorps. Naturligvis med den kontinuerlige udskiftning der også har været tilfældet under den nuværende ordning. Gør man ikke det, vil det formentlig give store indkøringsproblemer i forbindelse med en praktisk og retfærdig eksamensafholdelse. Det skulle vel være så meget mere naturligt, som det nuværende censorkorps i meget høj grad er udpeget for at kunne give universiteterne et så bredt og varieret udvalg af aftagerrepræsentanter som muligt.

Med venlig hilsen

Henning Bender
Censorformand på samf.bas.
Aalborg og Roskilde

Høringsvar fra censorformanden for kinesisk

Kære Kim Brinckman,

Høringsdokumenter mv. vedrørende forslag til ændringer af universitetsloven er afsendt til censorerne 22. december 2006 med svarfrist 3. januar 2007. På grund af høringsfristen, der i fremsendelsesskrivelsen beskrives som "ganske kort", har det ikke været muligt for censorformanden for kinesisk at indhente kommentarer fra de øvrige medlemmer af formandskabet, eller foretage en koordinering af synspunkter i løbet af juleferien, hvorfor bemærkningerne nedenfor står for formandens regning alene.

Bidrag til høringsvar fra det kinesiske censorformandskab

Der er i det fremsendte materiale ikke tilstrækkeligt grundlag til en substansbehandling af hovedparten af ændringsforslaget. Der mangler formål, begrundelser, og konsekvensanalyser, hvorfor det kinesiske censorkorps ikke er i stand til at tage stilling til væsentlige dele af forslaget, ud over at notere at den første sætning i udkastet til svarskrivelse ikke umiddelbart virker forståelig.

Forslaget om **aftagerpaneler**, som øjensynlig i det væsentlige er tænkt at skulle erstatte censorformandskaberne, giver anledning til tre overvejelser som jeg gerne så afspejlet i svarskrivelsen.

For det første, at mine erfaringer som censorformand eller -næstformand gennem de seneste 12 år ikke giver anledning til optimisme når det gælder reel høring af censorer (eller aftagerpaneler) f. eks. i forbindelse med ændring af studieordninger, hvor det vist kun er lykkedes Fakultetskontoret én gang at fremsende et forslag til censorformandskabet inden beslutningen om ændring reelt var truffet – og det med 5 dages svarfrist. Det er intet i lovforslaget der sandsynliggør, at et aftagerpanel ville få en mere relevant betjening af fakultetssekretariatet.

For det andet, at den manglende reelle gennemførelse af høringer af censorformandskabet for kinesisk, som dermed har været forhindret i at spille den formelle rolle, der hidtil har været lagt op til, har medført at hovedparten af indsigt med studierne har foregået uformelt i formandskabet. Det har her været en væsentlig gevinst at to aftagercensorer kunne holdes orienteret af et medlem fra hhv. Aarhus og Københavns Universitet, hvilket har betydet at formandskabet har kunnet reagere hurtigt og mindre formelt på udviklingen på institutterne. Der er efter mit bedste skøn ikke nogen gevinst forbundet med at gøre rådgivnings- og tilsynsvirksomheden til et rent aftageranliggende, især ikke i betragtning af den historisk mangelfulde betjening af censorformandskaberne, hvilket nærværende høring jo blot er endnu et eksempel på.

Argumentet i udkastet til svarskrivelse om tab af censorernes uafhængighed hvis de udpeges af universiteterne virker for det tredje ikke fuldstændig gennemtænkt, med mindre Videnskabsministeriet i øjeblikket fortager en substansbehandling af fagenes censorindstillinger, der fører til afvisning af formelt kvalificerede censorer. Hvis det ikke er tilfældet, et ministeriets rolle jo rent formel, hvorfor det ville skabe større forvaltningsmæssig klarhed at lade universiteterne foretage udpegningen af de indstillede censorer. Dog er det ikke klart hvorvidt nuværende praksis reelt er tænkt at fortsætte med udpegning/indstilling ved universiteterne og beskikkelse ved ministeriet, ligesom den rationaliseringsgevinst, der ligger i det landsdækkende censorkorps for kinesisk, umiddelbart synes at gå tabt i kraft af forslaget med mindre en mere detaljeret vedtægtskoordinering mellem universiteterne finder sted.

Med venlig hilsen

Ian Bo Andersen
Censorformand (aftagercensor)
Kontorchef, Europa-Kommissionen

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløggen 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

07-01-2007

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Høringssvar til udkast til lov om Universitetsloven

Hermed fremsendes høringssvar til forslaget vedrørende ændringer af lov om universiteter (universitetsloven).

Høringssvaret sendes på vegne af censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne, omfattende censorkorpserne for grundvidenskaberne, eksport-, kemi-, elektro-, bygnings- og maskiningeniøruddannelserne.

Høringssvaret indsendes på baggrund af udkastet til de to ovennævnte lovforslag, bestemmelserne i § 7 stk. 2 i bekendtgørelse nr. 332 om censorinstitutionen samt censorformandskabernes generelle interesse i at medvirke til udvikling af de uddannelser, der er omfattet af censorformandskabernes ansvarsområde.

Censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne finder det naturligt primært at kommentere de forhold, som angår kvalitetssikring og udvikling af uddannelserne, d.v.s. specielt om censorernes kommende roller og ansvar.

Generelle kommentarer

Censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne har gennemgået de eksterne censorers beskikkelse, udpegning og funktion m.m. som beskrevet i udkastet af 14. december 2006 til lov om ændring af universitetsloven. Formandskaberne har i sit høringssvar valgt alene at forholde sig til de afsnit i lovforslagets § 18 b, stk. 2 og stk. 3 samt de tilhørende bemærkninger på siderne 14, 15 og 30, der vedrører dem.

Censorformandskaberne er meget tilfredse med at lovforslaget lægger op til:

- fastholdelse af de eksterne censorernes medvirken til sikring af de studerendes retssikkerhed og prøvernes kvalitet gennem etablering af et censorkorps ledet af et censorformandskab på det enkelte universitet
- en præcis formulering af formandskabets ansvar for fordelingen af de enkelte censuropgaver
- muligheden for etablering af landsdækkende censorkorps.

Efter vores opfattelse, baseret på mange års erfaring med censorvirksomhed, hviler den danske censorfunktion på to helt grundlæggende principper:

1. Uafhængighed af universiteterne.
2. En landsdækkende funktion.

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløggen 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

Ad 1: Uafhængigheden af universiteterne.

Censorformandskaberne har i henhold til den nuværende censorbekendtgørelse til opgave at sikre de studerendes retssikkerhed gennem en objektiv, uvildig vurdering. Dette formål er bl.a. blevet sikret gennem den ministerielle beskikkelse af censorerne.

Formandskaberne vil gerne udtrykke forståelse for, at ministeriet i forbindelse med planerne om udvidelse af universiteternes selvstyre ønsker at frasige sig opgaven med at beskikke censorerne. Men den foreslåede løsning må ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning anses som et klart tilbageskridt i relation til de studerendes retssikkerhed, idet det reelt ophæver censorernes uafhængighed af det enkelte universitet.

Censorformandskaberne har bemærket sig, at ministeren selv i bemærkningerne har betonet vigtigheden af censorernes uafhængighed af de universiteter, hvis resultater de er sat til at vurdere. Imidlertid foreslås det, at censorerne skal indstilles (det vil i realiteten sig udpeges) af et organ, der direkte er nedsat af universitetet selv. Hermed ville vi vende tilbage til situationen før 1993, med den risiko for vilkårlighed og sammenspisthed, den gamle ordning indebar.

Der må efter censorformandskabernes opfattelse intet steds kunne rejses mistanke om eksistensen af afhængighed eller andre former for interessefællesskab mellem universiteterne og de eksterne censorer, ligesom censorerne ikke i deres funktion som censorer skal kunne føle indskrænkninger i deres uafhængighed. For bl.a. studenterne skal det ligeledes være tydeligt, at der er forskel mellem interne censorer, der udpeges af universitetet, og de eksterne, beskikkede censorer. Dette er baggrunden for, at censorformandskaberne foreslår § 18 b stk. 3 formuleret således:

"Universiteterne beskikker censorer efter indstilling fra aftagerpaneler på baggrund af censorformandskabets anbefaling."

Uafhængigheden er ikke til hinder for et tæt samarbejde med universiteterne i fællesskab eller med det enkelte universitet. Et samarbejde i forbindelse med beskikkelsen af censorer og om rapporteringen om den løbende virksomhed er en forudsætning for en frugtbar dialog. I alle vore censorkorps har et sådant tæt samarbejde fundet sted i mange år. Censorformandskaberne vil således også være rede til en dialog med de kommende aftagerpaneler vedrørende alle relevante forhold.

Ad 2: Censorkorpsets landsdækkende virksomhed.

Et væsentligt grundlag for retssikkerheden for de studerende - og sikkerhed for aftagerne for ensartede bedømmelser ved forskellige universiteter - er, at der fastholdes et regelsæt om landsdækkende censorkorps. Formandskaberne stiller sig helt uforstående over for, at man tilsyneladende ønsker at vende tilbage til situationen fra før 1993.

Det er for både studerende, universiteterne, aftagere og samfund helt afgørende, at der ikke er forskel på, hvordan bedømmelsen af kandidaterne sker på landsbasis. Universiteterne er og skal være forskellige i deres akademiske tilgang til uddannelserne, men denne forskellighed må ikke føre til mistanke om forskellighed mellem bedømmelserne af eksamensopgaver. Samme præstation i forhold til samme eksamenskrav skal give samme karakter, uanset ved hvilket universitet prøven

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløggen 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

gennemføres. Det er derfor overordentlig vigtigt, at landsdækkende censorkorps for ens eller beslægtede uddannelser fastholdes.

Samfundet, aftagerne og brugerne skal have fuld sikkerhed for, at en jurist, en læge, en økonom osv. er bedømt efter ensartede kriterier, uanset ved hvilket universitet vedkommende er uddannet. Et rotationsprincip blandt censorerne, som det i stigende grad i de senere år er blevet praktiseret, er for eksempel et effektivt redskab til, at alle kandidater inden for samme eller næsten identiske fag får den ensartede og fair bedømmelse, som de har krav på. Derfor foreslår censorformandskaberne bemærkningerne i § 14 b, stk. 3 fjerde og 5 afsnit ændret til:

Efter forslaget opretter universitetet sit eget eksterne censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser. Såfremt samme eller beslægtede uddannelser udbydes ved flere universiteter, opretter universiteterne et fælles censorkorps. De eksterne censorer beskikkes af universitet(erne) men efter indstilling fra aftagerpanelet(erne) på baggrund af censorformandskabernes anbefaling. Indstilling af censorer til fælles censorkorps skal ske enten i samarbejde med aftagerpaneler ved andre universiteter eller ved, at universitetet nedsætter aftagerpaneler i fællesskab med et eller flere universiteter.

Blandt de eksterne censorer udpeges et censorformandskab, der får til opgave at fordele censuropgaverne blandt censorerne i korpset og at indberette til universitetet eller universiteterne, hvis censorkorpset er fælles for uddannelser ved flere uddannelser, via aftagerpanelerne. I konkrete sager vedrørende forhold på et enkelt universitet kan indberetning ske direkte til det enkelte universitet.

Censorernes medvirken ved kvalitetssikring- og udvikling.

Den nugældende universitetslov fokuserer på sikringen af uddannelsernes kvalitet nu og i fremtiden.

Vi betragter kvalitetsudviklingsarbejde som en løbende og opfølgende proces, som censorerne længe har deltaget i. Censors arbejdsmæssige baggrund og regelmæssige deltagelse i eksaminer indebærer, at de naturligt kan følge med i, hvordan uddannelserne udvikler sig, og hvordan de forholder sig til det af censorerne kendte arbejdsmarked. Samtidig vil en videreførelse af censorernes indberetninger indebære, at det over for universiteterne er muligt at følge op på forslag til kvalitetsforbedringer. Censorformandskaberne skal derfor kraftigt anbefale, at universiteterne og de kommende aftagerpaneler også i de kommende år drager nytte af en dialog med censorerne om kvalitet og kvalitetsudvikling. I § 18 b, stk. 2 foreslår censorformandskaberne derfor følgende indhold:

”Universitetet sikrer dialog mellem aftagerpanelet, censorkorpset og universitetet om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet og inddrager aftagerpaneler og censorkorps ved udvikling af nye og eksisterende uddannelser samt ved udvikling af nye undervisnings- og eksamensformer.”

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløkken 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

De andre punkter, der er omtalt i § 18, stk. 2 – 4 af relevans for censorerne, ser censorformandskaberne frem til at drøfte i forbindelse med udarbejdelsen af censorbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Michael Vaag
formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
samt koordinerende formand for samtlige ingeniøruddannelser og grundvidenskaberne

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløkken 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

07-01-2007

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Høringssvar til udkast til lov om Universitetsloven

Hermed fremsendes høringssvar til forslaget vedrørende ændringer af lov om universiteter (universitetsloven).

Høringssvaret sendes på vegne af censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne, omfattende censorkorpserne for grundvidenskaberne, eksport-, kemi-, elektro-, bygnings- og maskiningeniøruddannelserne.

Høringssvaret indsendes på baggrund af udkastet til de to ovennævnte lovforslag, bestemmelserne i § 7 stk. 2 i bekendtgørelse nr. 332 om censorinstitutionen samt censorformandskabernes generelle interesse i at medvirke til udvikling af de uddannelser, der er omfattet af censorformandskabernes ansvarsområde.

Censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne finder det naturligt primært at kommentere de forhold, som angår kvalitetssikring og udvikling af uddannelserne, d.v.s. specielt om censorernes kommende roller og ansvar.

Generelle kommentarer

Censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne har gennemgået de eksterne censorers beskikkelse, udpegning og funktion m.m. som beskrevet i udkastet af 14. december 2006 til lov om ændring af universitetsloven. Formandskaberne har i sit høringssvar valgt alene at forholde sig til de afsnit i lovforslagets § 18 b, stk. 2 og stk. 3 samt de tilhørende bemærkninger på siderne 14, 15 og 30, der vedrører dem.

Censorformandskaberne er meget tilfredse med at lovforslaget lægger op til:

- fastholdelse af de eksterne censorernes medvirken til sikring af de studerendes retssikkerhed og prøvernes kvalitet gennem etablering af et censorkorps ledet af et censorformandskab på det enkelte universitet
- en præcis formulering af formandskabets ansvar for fordelingen af de enkelte censuropgaver
- muligheden for etablering af landsdækkende censorkorps.

Efter vores opfattelse, baseret på mange års erfaring med censorvirksomhed, hviler den danske censorfunktion på to helt grundlæggende principper:

1. Uafhængighed af universiteterne.
2. En landsdækkende funktion.

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne Østerløkken 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

Ad 1: Uafhængigheden af universiteterne.

Censorformandskaberne har i henhold til den nuværende censorbekendtgørelse til opgave at sikre de studerendes retssikkerhed gennem en objektiv, uvildig vurdering. Dette formål er bl.a. blevet sikret gennem den ministerielle beskikkelse af censorerne.

Formandskaberne vil gerne udtrykke forståelse for, at ministeriet i forbindelse med planerne om udvidelse af universiteternes selvstyre ønsker at frasige sig opgaven med at beskikke censorerne. Men den foreslåede løsning må ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning anses som et klart tilbageskridt i relation til de studerendes retssikkerhed, idet det reelt ophæver censorernes uafhængighed af det enkelte universitet.

Censorformandskaberne har bemærket sig, at ministeren selv i bemærkningerne har betonet vigtigheden af censorernes uafhængighed af de universiteter, hvis resultater de er sat til at vurdere. Imidlertid foreslås det, at censorerne skal indstilles (det vil i realiteten sig udpeges) af et organ, der direkte er nedsat af universitetet selv. Hermed ville vi vende tilbage til situationen før 1993, med den risiko for vilkårlighed og sammenspisthed, den gamle ordning indebar.

Der må efter censorformandskabernes opfattelse intet steds kunne rejses mistanke om eksistensen af afhængighed eller andre former for interessefællesskab mellem universiteterne og de eksterne censorer, ligesom censorerne ikke i deres funktion som censorer skal kunne føle indskrænkninger i deres uafhængighed. For bl.a. studenterne skal det ligeledes være tydeligt, at der er forskel mellem interne censorer, der udpeges af universitetet, og de eksterne, beskikkede censorer. Dette er baggrunden for, at censorformandskaberne foreslår § 18 b stk. 3 formuleret således:

"Universiteterne beskikker censorer efter indstilling fra aftagerpaneler på baggrund af censorformandskabets anbefaling."

Uafhængigheden er ikke til hinder for et tæt samarbejde med universiteterne i fællesskab eller med det enkelte universitet. Et samarbejde i forbindelse med beskikkelsen af censorer og om rapporteringen om den løbende virksomhed er en forudsætning for en frugtbar dialog. I alle vore censorkorps har et sådant tæt samarbejde fundet sted i mange år. Censorformandskaberne vil således også være rede til en dialog med de kommende aftagerpaneler vedrørende alle relevante forhold.

Ad 2: Censorkorpsets landsdækkende virksomhed.

Et væsentligt grundlag for retssikkerheden for de studerende - og sikkerhed for aftagerne for ensartede bedømmelser ved forskellige universiteter - er, at der fastholdes et regelsæt om landsdækkende censorkorps. Formandskaberne stiller sig helt uforstående over for, at man tilsyneladende ønsker at vende tilbage til situationen fra før 1993.

Det er for både studerende, universiteterne, aftagere og samfund helt afgørende, at der ikke er forskel på, hvordan bedømmelsen af kandidaterne sker på landsbasis. Universiteterne er og skal være forskellige i deres akademiske tilgang til uddannelserne, men denne forskellighed må ikke føre til mistanke om forskellighed mellem bedømmelserne af eksamensopgaver. Samme præstation i forhold til samme eksamenskrav skal give samme karakter, uanset ved hvilket universitet prøven

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløggen 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

gennemføres. Det er derfor overordentlig vigtigt, at landsdækkende censorkorps for ens eller beslægtede uddannelser fastholdes.

Samfundet, aftagerne og brugerne skal have fuld sikkerhed for, at en jurist, en læge, en økonom osv. er bedømt efter ensartede kriterier, uanset ved hvilket universitet vedkommende er uddannet. Et rotationsprincip blandt censorerne, som det i stigende grad i de senere år er blevet praktiseret, er for eksempel et effektivt redskab til, at alle kandidater inden for samme eller næsten identiske fag får den ensartede og fair bedømmelse, som de har krav på. Derfor foreslår censorformandskaberne bemærkningerne i § 14 b, stk. 3 fjerde og 5 afsnit ændret til:

Efter forslaget opretter universitetet sit eget eksterne censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser. Såfremt samme eller beslægtede uddannelser udbydes ved flere universiteter, opretter universiteterne et fælles censorkorps. De eksterne censorer beskikkes af universitet(erne) men efter indstilling fra aftagerpanelet(erne) på baggrund af censorformandskabernes anbefaling. Indstilling af censorer til fælles censorkorps skal ske enten i samarbejde med aftagerpaneler ved andre universiteter eller ved, at universitetet nedsætter aftagerpaneler i fællesskab med et eller flere universiteter.

Blandt de eksterne censorer udpeges et censorformandskab, der får til opgave at fordele censuropgaverne blandt censorerne i korpset og at indberette til universitetet eller universiteterne, hvis censorkorpset er fælles for uddannelser ved flere uddannelser, via aftagerpanelerne. I konkrete sager vedrørende forhold på et enkelt universitet kan indberetning ske direkte til det enkelte universitet.

Censorenes medvirken ved kvalitetssikring- og udvikling.

Den nugældende universitetslov fokuserer på sikringen af uddannelsernes kvalitet nu og i fremtiden.

Vi betragter kvalitetsudviklingsarbejde som en løbende og opfølgende proces, som censorerne længe har deltaget i. Censurers arbejdsmæssige baggrund og regelmæssige deltagelse i eksaminer indebærer, at de naturligt kan følge med i, hvordan uddannelserne udvikler sig, og hvordan de forholder sig til det af censorerne kendte arbejdsmarked. Samtidig vil en videreførelse af censorenes indberetninger indebære, at det over for universiteterne er muligt at følge op på forslag til kvalitetsforbedringer. Censorformandskaberne skal derfor kraftigt anbefale, at universiteterne og de kommende aftagerpaneler også i de kommende år drager nytte af en dialog med censorerne om kvalitet og kvalitetsudvikling. I § 18 b, stk. 2 foreslår censorformandskaberne derfor følgende indhold:

"Universitetet sikrer dialog mellem aftagerpanelet, censorkorpset og universitetet om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet og inddrager aftagerpaneler og censorkorps ved udvikling af nye og eksisterende uddannelser samt ved udvikling af nye undervisnings- og eksamensformer."

Censorformandskaberne for Ingeniøruddannelserne

ved management konsulent ingeniør, MBA og HD Michael Vaag, formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
Østerløkken 48, 8381 Tilst, Tlf. 86 24 55 80

De andre punkter, der er omtalt i § 18, stk. 2 – 4 af relevans for censorerne, ser censorformandskaberne frem til at drøfte i forbindelse med udarbejdelsen af censorbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Michael Vaag

formand for censorkorpset for maskiningeniøruddannelserne
samt koordinerende formand for samtlige ingeniøruddannelser og grundvidenskaberne

Fra: Anne Tonboe

Sendt: 8. januar 2007 16:17

Til: Lis Thygesen

Emne: VS: Kommentarer til høring om forslag til ændring af universitetsloven

Fra: Lis Jervild

Sendt: 8. januar 2007 11:40

Til: Anne Tonboe

Cc: Allan Næs Gjerding

Emne: VS: Kommentarer til høring om forslag til ændring af universitetsloven

Kære Anne

Hermed er ligelede kommentarer til ændring af universitetsloven fra censorformandsskabet for Den sociale Kandidatuddannelse, v. Allan Madsen

Venlig hilsen

Lis Jervild

Kære Henning og lis

Jet er helt enig i Hennings bemærkninger, og vi må endnu engang undre os over, at ministeriet afskaffer noget velfungerende og erstatter det med noget uigennemtænkt. Det er jo besynderligt, at når det samme ministerium i alle andre anliggender appellerer til ensartethed, vil man åbenbart nu afskaffe/erstatte de landsdækkende censorkorps, der netop sikrer en ensartet bedømmelse af de studerende på flere institutioner

Venligst

allan

Til det humanistiske fakultetskontor

Censorformandskabet for engelsk må med forbløffelse konstatere, at censorformandskaberne ikke er opført på høringslisten vedr. udkast til ny universitetslov. Vi er på den baggrund overordentlig glade for, at Aalborg Universitet giver os mulighed for alligevel at give udtryk for vores holdning til udkastet.

Vi har disse bemærkninger til udkastet til ny universitetslov:

Overordnet er vi meget tilfredse med, at censorinstitutionen opretholdes med henblik på fortsat at være garant for de studerendes retssikkerhed. Vi mener dog, at det er af afgørende betydning, at de landsdækkende censorkorps opretholdes, og at censorkorpsene ikke nedsættes af universiteterne, men af en deraf uafhængig instans (ministeriet og censorformanden). Vi er enige i - jfr. ministeriets bemærkninger - at censorerne kan være med til at sætte fokus på den enkelte studerendes retssikkerhed og kvaliteten ved de enkelte, individuelle eksaminationer. Men samtidig må vi påpege, at et landsdækkende censorkorps for engelsk bedre vil kunne leve op til disse mål sammenlignet med individuelle censorkorps ved hvert af institutterne.

Vi har i anden sammenhæng fremført, at censorinstitutionen på flere punkter kan bidrage væsentligt til akkrediteringsarbejdet, og vi vil derfor foreslå, at censorkorpsenes rolle i forhold til Akkrediteringsrådets arbejde beskrives nærmere. Censorformandskabet for engelsk har hidtil opnået en vis lydhørhed i samarbejdet med universiteterne om såvel ændringer af de eksisterende studieordninger som om udmøntningen af disse, ikke mindst fordi censorformandskabets indstillinger har været baseret på censorernes evalueringer af de konkrete eksamensforløb. Med udkastets formuleringer må vi frygte, at censorkorpsenes meget værdifulde arbejde på dette felt går tabt eller i det mindste svækkes.

Grundet den meget korte høringsfrist har det ikke været muligt for os at udarbejde et mere detaljeret høringssvar. Vores holdning til udkastet er imidlertid - også på detaljeplanet - helt på linje med tankerne i nedenstående høringssvar (uddrag) fra censorformandskabet for historie.

Med venlig hilsen
Per Knudsen
Censorformand, engelsk

Forslag til ændringer af Universitetsloven er sendt i høring af Universitets- og Bygningsstyrelsen med svarfrist til 12. januar 2007. Censorformandskaberne er ikke længere opført på høringslisten, selv om Censorbekendtgørelsen af 1993, der giver dem ret til høring, fortsat må være i kraft, da den ikke er erstattet af anden hjemmel.

.....

De to afsnit i fællesadministrationens arbejdspapir side 4, der omhandler forhold, der angår censorerne, bør efter vor opfattelse udbygges og præciseres, da ændringsforlaget medfører

betydelige ændringer af det eksisterende system – uden tilfredsstillende adressering af opgaver og uden gennemskuelig ressourceallokering.

.....

Ændringsforslaget.

Forslagets §18 b, de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.7, samt bemærkningerne til §18b vedrører censorerne. De indebærer nedlæggelse af censorformandskaberne og omplacering af deres opgaver og afskaffelse af uafhængige og landsdækkende censorkorps. (Tilsvarende forslag var også i høring i november 2002. Ændringerne blev dengang anset for alvorlige tilbageskridt og ikke gennemført. En række af de dengang anførte argumenter er fortsat gyldige).

Det nye forslag indebærer bl.a. nedlæggelse af formandskaberne, flytning af vore opgaver til aftagerpaneler og universiteterne selv. Indstilling af censorer til beskikkelse flyttes til et aftagerpanel. Godkendelse af beskikkelserne flyttes fra ministeriet til universiteterne selv. Det enkelte universitet nedsætter selv censorkorps og foretager fordeling af censorerne. Aftagerpanelerne pålægges et antal endnu ikke afklarede opgaver i forbindelse med fornyelser og kvalitetssikring af uddannelserne. Det er obligatorisk at nedsætte aftagerpaneler, men det er ikke fastlagt hvilke fag, områder og opgaver, de skal dække. Det er frivilligt for universiteterne, om et eller flere af dem vil nedsætte fælles aftagerpaneler. Finansiering af opgaveløsning og ressourceallokering fremgår ikke.

Generelle bemærkninger til ændringsforslaget.

Hvis det enkelte universitet gives økonomisk incitament til at løse disse opgaver hver for sig ved allokering af en rund sum til kvalitetssikring under eget ansvar og egen legalitetskontrol, vil det, efter vor opfattelse, betyde tab af kvalitet, troværdighed og retssikkerhed.

Det er nødvendigt, at aftagerpaneler, der skal fungerer ved mere end en institution, får ensartede funktionsvilkår og ressourceallokering.

Den del af fornyelse og kvalitetssikringen, der drejer sig om inspiration kan udmærket være lokalbetinget og foregå i løsere rammer, men den del der drejer sig om kontrol, niveaugaranti og retssikkerhed må med nødvendighed formuleres klarere og mere forpligtende, så der gælder ensartede regler i hele landet.

Ligesom der bør foretages klar allokering af ressourcer til løsning af opgaverne - ganske uanset, hvem der pålægges at løse dem.

Det er muligt, at censorformandskaber bør nedlægges og opgaverne overføres til andre, men ministeriet skylder at oplyse, hvilke opgaver formandskaberne løser nu og hvem, der skal overtage dem. Hvad det koster nu, og hvordan det skal finansieres i fremtiden. Ligesom det skylder at sandsynliggøre, at de påtænkte ændringsforslagene vil være en forbedring.

En EVA rapport fra efteråret 2005 hævder, at den danske censorinstitution er den mest omkostningstunge i verden. Det dokumenteres ikke med en eneste faktuel oplysning. Det anføres

sammesteds, at nogle af korpsene fungerer for dårligt. Det er muligt, men det gælder bestemt ikke for censorkorpsene i almindelighed, hvilket rapporten heller ikke formår at dokumentere.

De problemer, der reelt måtte være, afhjælpes ikke med ændringsforslaget, der i bedste fald kan ses som problemeksport. Det ville være mere rimeligt at rette op på konkrete, dokumenterede fejlfunktioner, end at nedlægge alle formandskaber over en kam og forskertse uafhængigheden.

Det foreslås, som nævnt, at indstilling af censorer til beskikkelse overtages af et aftagerpanel, og at godkendelsen af personerne flyttes fra ministeriet til universiteterne, der også selv foreslås at varetage opgavefordelingen for den enkelte censor.

Det enkelte universitet skal altså selv overtage opgaver, ansvar og legalitetskontrol. De kan vælge at oprette fælles aftagerpaneler på to eller flere uddannelsessteder, men det er ikke obligatorisk.

Det er ikke et fremskridt at vende tilbage til de institutionsspecifikke censorkorps fra før 1993-bekendtgørelsen, tværtimod.

Karakterer og eksamensbeviser har retsvirkning. Det bør være obligatorisk, at der etableres fælles og landsdækkende censorkorps med ensartede funktionsvilkår på de fag eller uddannelsesområder, der udbyder landsdækkende uddannelser.

Samfundet, defineret som både studerende, universiteter og aftagere kan ikke være tjent med andet.

Om aftagerpaneler skal være landsdækkende, afhænger af de opgaver, de pålægges, men de bør være det, hvis de skal overtage kontrolopgaver og handlinger med retsvirkning fra formandskaberne.

Forslag til censorkandidater kan i dag fremsættes af mange forskellige, en censor kan foreslå sig selv. Indstillingen nu foretages i sidste ende af en uafhængig person, censorformanden. Ministeriet forestår beskikkelsen i dag. Beskikkelsen kan udmærket overtages af universiteterne, som det foreslås, men indstillingen bør forblive hos en uafhængig instans.

Et aftagerpanel, nedsat af et universitet, er ikke uafhængigt. Panelet rummer måske ikke engang en person med kendskab til det pågældende fagområde.

Ændringsforslaget indfører meritankenævn, hvor aftagerpanelerne også skal med. Det har vi ingen indvendinger imod, men vi ville finde censorrepræsentation mere oplagt. Især RUC har skilt sig ud med særordninger, der har vanskeliggjort meritoverførsel og studentermobilitet, se nedenfor under fagspecifikke bemærkninger. Sådanne problemer lettes bestemt ikke af forslaget, men vil snarere blive langt mere udbredte.

Ændringsforslaget nævner ikke de almindelige ankenævn, der tager sig af eksamensklager, hvor censorformandskabet har hovedansvaret i dag. Det kan et medlem af et aftagerpanel ikke påtage sig.

De fleste censorformænd varetager i dag fordelingen af eksamenscensorer til de enkelte eksamensterminer på de forskellige uddannelsessteder og udpeger censorer konkret til det enkelte kandidatspeciale. Her bør man ikke som underviser, fag eller uddannelsessted kunne vælge selv, hvis uafhængighed, cirkulation og retssikkerhed skal bevares.

Lokale censorkorps kan friste til, at hovedkriteriet for valg af censor bliver rejseudgifterne

(et problem, der mærkes allerede) og til risiko for gensidig censur/ "censorægteskaber."

Vi har ikke haft problemer med den gældende bekendtgørelse. Den fungerer udmærket, hvis den ellers følges, og den sikrer såvel niveaugaranti, fairness for eksaminanderne og nogenlunde ensartet opgavefordeling for censorerne.

Der er – efter vor opfattelse - ikke behov for at ændre bekendtgørelsen, men måske nok for at håndhæve den og justere den på enkelte områder.

Det må i øvrigt være i alles interesse at få et klart og samlet overblik over opgavefordeling og økonomiske konsekvenser, før den påtænkte ændring af universitetsloven gennemføres.

En afskaffelse af censorformandskaberne, der hvor de fungerer, vil betyde tab af uafhængighed, troværdighed og retssikkerhed, men også af erfaring, fag - og personkendskab.

Om det vil medføre bedre ressourceanvendelse er diskutabelt og i alt fald ikke godtgjort.

Der er i øjeblikket ikke ensartede satser for censur eller normer for honorering af formandskaber. Det kunne udmærket indføres. En objektiv norm ville være en fordel for alle.

Høringssvar fra Censorformandskabet for Historie

Universitets - og Bygningsstyrelsen
Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling.
Bredgade 43
1260 København K.

Direktør Kim Brinckmann
Det Humanistiske Fakultet
Københavns Universitet.
Kbr@hum.ku.dk

Høringsvar Forslag til ændringer af Universitetsloven.

Forslag til ændringer af Universitetsloven er sendt i høring af Universitets- og Bygningsstyrelsen med svarfrist til 12. januar 2007. Censorformandskaberne er ikke længere opført på høringslisten, selv om Censorbekendtgørelsen af 1993, der giver dem ret til høring, fortsat må være i kraft, da den ikke er erstattet af anden hjemmel.

Nogle formandskaber har fået forslaget i høring den 21. december fra direktøren for Det Humanistiske Fakultet, Københavns Universitet med frist til 3. januar 2007 med et udkast til høringssvar / arbejdsrapport, der er udarbejdet af fællesadministrationen, Københavns Universitet. KU udbeder sig eventuelle input til papiret senest den 3. januar 2007.

Henset til uklarheden i den valgte procedure, benytter Censorformandskabet for Historie hermed begge svarkanaler samtidig.

De to afsnit i fællesadministrationens arbejdsrapport side 4, der omhandler forhold, der angår censorerne, bør efter vor opfattelse udbygges og præciseres, da ændringsforslaget medfører betydelige ændringer af det eksisterende system – uden tilfredsstillende adressering af opgaver og uden gennemskuelig ressourceallokering. Vi anfører hermed vore bemærkninger om forhold, der bør indarbejdes i arbejdsrapporten/ inddrages i Folketingets overvejelser om forslaget. Vi beder KU vende vore bemærkninger med de øvrige universiteter evt. gennem Rektorkollegiet, og vi beder om at blive tilstillet en kopi af det samlede svar, som KU afgiver.

Ændringsforslaget.

Forslagets §18 b, de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.7, samt bemærkningerne til §18b vedrører censorerne. De indebærer nedlæggelse af censorformandskaberne og omplacering af deres opgaver og afskaffelse af uafhængige og landsdækkende censorkorps. (Tilsvarende forslag var også i høring i november 2002. Ændringerne blev dengang anset for alvorlige tilbageskridt og ikke gennemført. En række af de dengang anførte argumenter er fortsat gyldige).

Det nye forslag indebærer bl.a. nedlæggelse af formandskaberne, flytning af vore opgaver til aftagerpaneler og universiteterne selv. Indstilling af censorer til beskikkelse flyttes til et aftagerpanel. Godkendelse af beskikkelserne flyttes fra ministeriet til universiteterne selv. Det enkelte universitet nedsætter selv censorkorps og foretager fordeling af censorerne. Aftagerpanelerne pålægges et antal endnu ikke afklarede opgaver i forbindelse med fornyelser og kvalitetssikring af uddannelserne. Det er obligatorisk at nedsætte aftagerpaneler, men det er ikke fastlagt hvilke fag, områder og opgaver, de skal dække. Det er frivilligt for universiteterne, om et eller flere af dem vil nedsætte fælles aftagerpaneler. Finansiering af opgaveløsning og ressourceallokering fremgår ikke.

Generelle bemærkninger til ændringsforslaget.

Hvis det enkelte universitet gives økonomisk incitament til at løse disse opgaver hver for sig ved allokering af en rund sum til kvalitetssikring under eget ansvar og egen legalitetskontrol, vil det, efter vor opfattelse, betyde tab af kvalitet, troværdighed og retssikkerhed.

Det er nødvendigt, at aftagerpaneler, der skal fungerer ved mere end en institution, får ensartede funktionsvilkår og ressourceallokering.

Den del af fornyelse og kvalitetssikringen, der drejer sig om inspiration kan udmærket være lokalbetinget og foregå i løsere rammer, men den del der drejer sig om kontrol, niveaugaranti og retssikkerhed må med nødvendighed formuleres klarere og mere forpligtende, så der gælder ensartede regler i hele landet.

Ligesom der bør foretages klar allokering af ressourcer til løsning af opgaverne - ganske uanset, hvem der pålægges at løse dem.

Det er muligt, at censorformandskaber bør nedlægges og opgaverne overføres til andre, men ministeriet skylder at oplyse, hvilke opgaver formandskaberne løser nu og hvem, der skal overtage dem. Hvad det koster nu, og hvordan det skal finansieres i fremtiden. Ligesom det skylder at sandsynliggøre, at de påtænkte ændringsforslagene vil være en forbedring.

En EVA rapport fra efteråret 2005 hævder, at den danske censorinstitution er den mest omkostningstunge i verden. Det dokumenteres ikke med en eneste faktisk oplysning. Det anføres sammesteds, at nogle af korpserne fungerer for dårligt. Det er muligt, men det gælder bestemt ikke for censorkorpserne i almindelighed, hvilket rapporten heller ikke formår at dokumentere.

De problemer, der reelt måtte være, afhjælpes ikke med ændringsforslaget, der i bedste fald kan ses som problemeksport. Det ville være mere rimeligt at rette op på konkrete, dokumenterede fejlfunktioner, end at nedlægge alle formandskaber over en kam og forskertse uafhængigheden.

Det foreslås, som nævnt, at indstilling af censorer til beskikkelse overtages af et aftagerpanel, og at godkendelsen af personerne flyttes fra ministeriet til universiteterne, der også selv foreslås at varetage opgavefordelingen for den enkelte censor.

Det enkelte universitet skal altså selv overtage opgaver, ansvar og legalitetskontrol. De kan vælge at oprette fælles aftagerpaneler på to eller flere uddannelsessteder, men det er ikke obligatorisk.

Det er ikke et fremskridt at vende tilbage til de institutionsspecifikke censorkorps fra før 1993-bekendtgørelsen, tværtimod.

Karakterer og eksamensbeviser har retsvirkning. Det bør være obligatorisk, at der etableres fælles og landsdækkende censorkorps med ensartede funktionsvilkår på de fag eller uddannelsesområder, der udbyder landsdækkende uddannelser.

Samfundet, defineret som både studerende, universiteter og aftagere kan ikke være tjent med andet.

Om aftagerpaneler skal være landsækkende, afhænger af de opgaver, de pålægges, men de bør være det, hvis de skal overtage kontrolopgaver og handlinger med retsvirkning fra formandskaberne.

Forslag til censorkandidater kan i dag fremsættes af mange forskellige, en censor kan foreslå sig selv. Indstillingen nu foretages i sidste ende af en uafhængig person, censorformanden. Ministeriet forestår beskikkelsen i dag. Beskikkelsen kan udmærket overtages af universiteterne, som det foreslås, men indstillingen bør forblive hos en uafhængig instans.

Et aftagerpanel, nedsat af et universitet, er ikke uafhængigt. Panelet rummer måske ikke engang en person med kendskab til det pågældende fagområde.

Ændringsforslaget indfører meritankenævn, hvor aftagerpanelerne også skal med. Det har vi ingen indvendinger imod, men vi ville finde censorrepræsentation mere oplagt. Især RUC har skilt sig ud med særordninger, der har vanskeliggjort meritoverførsel og studentermobilitet, se nedenfor under fagspecifikke bemærkninger. Sådanne problemer lettes bestemt ikke af forslaget, men vil snarere blive langt mere udbredte.

Ændringsforslaget nævner ikke de almindelige ankenævn, der tager sig af eksamensklager, hvor censorformandskabet har hovedansvaret i dag. Det kan et medlem af et aftagerpanel ikke påtage sig.

De fleste censorformænd varetager i dag fordelingen af eksamenscensorer til de enkelte eksamensterminer på de forskellige uddannelsessteder og udpeger censorer konkret til det enkelte kandidatspeciale. Her bør man ikke som underviser, fag eller uddannelsessted kunne vælge selv, hvis uafhængighed, cirkulation og retssikkerhed skal bevares.

Lokale censorkorps kan friste til, at hovedkriteriet for valg af censor bliver rejseudgifterne (et problem, der mærkes allerede) og til risiko for gensidig censur/ "censorægteskaber."

Vi har ikke haft problemer med den gældende bekendtgørelse. Den fungerer udmærket, hvis den ellers følges, og den sikrer såvel niveaugaranti, fairness for eksaminandene og nogenlunde ensartet opgavefordeling for censorerne.

Der er – efter vor opfattelse - ikke behov for at ændre bekendtgørelsen, men måske nok for at håndhæve den og justere den på enkelte områder.

Det må i øvrigt være i alles interesse at få et klart og samlet overblik over opgavefordeling og økonomiske konsekvenser, før den påtænkte ændring af universitetsloven gennemføres.

En afskaffelse af censorformandskaberne, der hvor de fungerer, vil betyde tab af uafhængighed, troværdighed og retssikkerhed, men også af erfaring, fag - og personkendskab.

Om det vil medføre bedre ressourceanvendelse er diskutabelt og i alt fald ikke godtgjort.

Der er i øjeblikket ikke ensartede satser for censur eller normer for honorering af formandskaber. Det kunne udmærket indføres. En objektiv norm ville være en fordel for alle.

Fagspecifikke bemærkninger til ændringsforslaget.

For historie vil det være en ganske alvorlig forringelse, hvis vi ikke længere kan have ekstern censur i metode, der er en helt grundlæggende faglig disciplin, der hidtil i høj grad har fungeret som prøvestenen for de studerendes evner for faget. Ændringsforslaget nævner ekstern censur ved mundtlig eksamen, BA- projekter og Kandidatspecialer, men ellers ser det ud til at være overladt til uddannelsesstederne selv, om der skal være intern eller ekstern censur. Vi kan ikke se, om der indenfor den hidtil gældende norm om mindst en tredjedel ekstern censur, også vil blive plads til ekstern censur på metode. Det anser vi for et stort kvalitetstab. Vi kan anføre, at Censorformandskabet for Historie igennem mange år har forsøgt at få RUC til indføre ekstern censur på metode, da denne mangel har medført meritproblemer for de studerende.

Det er tænkeligt, at den nye karakterskala vil lette muligheden for at indføre stikprøvekontrol i stedet for censur i nogle discipliner. Det kan ikke afvises. Det ville være et forhold, som censorformandskabet normalt ville følge med stor opmærksomhed.

Ved metodeeksamen vil stikprøver ikke være en mulig prøveform, og afskaffelse af ekstern censur i denne disciplin vil være et meget stort problem for denne eksamens værdi og kvalitet.

Vi er stærkt betænkelige ved, at det enkelte uddannelsessted i vidt omfang selv kan kunne bestemme forholdet imellem den ene eller den anden form for eksamen og censur. Det vil medføre et betydeligt kvalitetstab, da den afgørende faktor må formodes at blive den økonomiske.

Afsluttende bemærkninger.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, at man som led i en reform, der begrundes med behov for globalisering, påtænker regelændringer, der vil besværliggøre landsdækning, merit og niveaugaranti indenfor Danmarks egne grænser.

Jeg er naturligvis til rådighed for uddybende oplysninger eller spørgsmål.

Jeg kan oplyse, at jeg er beskikket som aftagercensur og har været næstformand fra før indførelsen af Censorbekendtgørelsen af 1993. Korpsset er mellemstort, alle deltager normalt rundt om i landet med eksamenscensur i hver termin, og den enkelte har i snit en specialecensur i kvartalet. Censorformænd holder kontaktmøder med uddannelsesinstitutionerne og studielederne, ligesom der er regelmæssig kontakt til alle censorkorpsets medlemmer. Den enkelte censor henter information og vejledning i formandskabet.

Formanden indsender opgørelse over formandskabets timeforbruget til KU halvårligt. Det drejer sig for tiden om godt 500 timer på årsbasis.

Drift af censorkorpset og sekretariatsbetjening varetages i øjeblikket af KU.
Rejseudgifter og udgifter til censur afregnes direkte af det enkelte uddannelsessted.

Det præciseres ikke i den gældende bekendtgørelse, hvem formændene skal sende den årlige beretning til. Historie har sendt den til både universiteter og ministerium igennem alle år.

Den nye Akkrediteringslov nævner overhovedet ikke censorinstitutionen, og det ses ikke i det fremsendte ændringsforslag til Universitetsloven, hvilken kontakt man forestiller sig imellem censorkorps uddannelsessted og aftagerpaneler.

Med venlig hilsen

Margit Hurup Grove
Amagerfælledvej 36, 3
2300 København S
grove@post6.tele.dk

DET SUNDHEDSVIDENSKABELIGE FAKULTET
KØBENHAVNS UNIVERSITET

Universitets- og bygningsstyrelsen
Bredgade 43,
1260 København K.

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter
(Universitetsloven)**

Censorformandskabet for lægeuddannelsen i Danmark, der dækker lægeuddannelsen på Aarhus Universitet, Syddansk Universitet og Københavns Universitet, tillader sig hermed at fremsende kommentarer til lov om ændring af lov om universiteter (Universitetsloven).

Gennem Københavns Universitet er Censorformandskabet blevet bekendt med, at der den 14. december 2006 er udsendt et lovforslag om ændring af universitetsloven til høring. I den forbindelse har vi modtaget en kopi af udkast til høringssvar fra Københavns Universitet. Ligeledes er vi bekendt med, at der vil blive afsendt et høringssvar fra en gruppe af censorformænd, der i forvejen også er i kommunikation med ministeriet.

Censorformandskabet for lægeuddannelsen i Danmark lægger dog vægt på at fremsende sit eget høringssvar, idet censorkorpset dækker uddannelser på flere universiteter og i øvrigt i henhold til den gældende Censorbekendtgørelse er en af universiteterne uafhængig institution.

Censorformandskabet har valgt alene at forholde sig til § 18B stk. 3 og bemærkningerne hertil, således som de er anført på side 14-15 og 30.

Censorformandskabet har med tilfredshed noteret sig at censorinstitutionen, for at sikre de studerendes retssikkerhed, opretholdes og at dens formål og opgaver på flere måder justeres.

Vi finder dog, at det er af afgørende betydning, at de landsdækkende censorkorps opretholdes for de uddannelser, der udbydes ved flere universiteter. Som anført i ministeriets bemærkninger finder vi, at det er betydningsfuldt at censorerne kan være med til at sætte fokus på den enkelte studerendes retssikkerhed og kvaliteten ved de enkelte individuelle eksaminationer. I denne forbindelse vurderer vi, at et landsdækkende censorkorps væsentligt bedre kan leve op til disse mål frem for flere individuelle censorkorps inden for samme fagområde.

28. DECEMBER 2006

CENSORFORMANDSKABET FOR
LÆGEUDDANNELSEN I DANMARK

BLEGDAMSVEJ 3B
2200 KØBENHAVN N

TLF 35 32 79 00
DIR 35 32 70 98
FAX 35 32 70 70

masn@adm.ku.dk
www.sund.ku.dk

REF: mam

Sag: 429-0016/06-3012

Bedes oplyst ved henv.

Censorkorpsets funktion indenfor kvalitetssikring vil kunne yde værdifulde bidrag til Akkrediteringsrådet arbejde og vi skal derfor foreslå, at censorinstitutionen knyttes nærmere dertil.

Censorformandskabet for lægeuddannelsen i Danmark har haft gode resultater med at indgå i forskellige konkrete arbejdsgrupper på de tre Universiteter. Det er ligeledes Censorformandskabets opfattelse, at Universiteterne har taget positivt imod de forslag til forbedringer af f.eks. studieordninger som formandskabet i sin halvårslige evaluering har foreslået. Censorformandskabets evaluering er baseret på evaluering af de enkelte eksamensforløb på baggrund af konkrete henvendelser fra de enkelte censorer.

Vi finder endvidere, at det er særdeles vigtigt, at censorinstitutionen besvarer sin uafhængighed i forhold til universiteterne og gerne med en fortsat stærk tilknytning til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. En beskikelse af censorer efter indstilling af et af universitetet udpeget aftagerpanel skønnes ikke at tilgodese denne uafhængighed. Såfremt ministeriet finder der i dag er for mange censorkorps kunne antallet reduceres betydeligt – f.eks. efter ”hovedområder” – såfremt censorinstitutionens opgaver samtidig præciseres betydeligt.

Såfremt ministeriet ønsker ovenstående uddybet, står undertegnede naturligvis gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Fritz Schønau Jørgensen
Formand for Censorformandskabet

Martin Stampe Noer
Sekretær for Censorformandskabet

CENSORFORMANDSKABET I PSYKOLOGI VED UNIVERSITETERNE

Formand: Elsa Schmidt - næstformand Jytte Freisleben - næstformand Klaus Nielsen - næstformand Erik Schultz næstformand Karen Schultz

Den 8. januar 2007

Københavns Universitet
Samfundsvidenskabeligt fakultet
og Institut for Psykologi

att. Peter Rovsing Hald, Marianne Kristensen og Helle Andersen

Høring om ændring af universitetsloven – januar 2007

Censorformandskabet for psykologi blev 5. januar 2007 anmodet om en udtalelse om det lovforslag om ændring af universitetsloven, der aktuelt er til høring. Censorformandskabet vil hermed alene udtale sig om de forhold, der konkret angår censorernes virke. De øvrige rent universitetsinterne forhold har censorformandskabet ingen adkomst til at udtale sig om.

Jeg vil inden nedenstående udtalelse gøre opmærksom på, at censorkorpset for psykologi omfatter både uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv hvor autorisation gives af en anden minister, og uddannelser med kun bachelor- eller kandidatgrad, samt master- og suppleringsuddannelser. De lovregulerede erhverv inden for dette fag findes både som fastansatte i den offentlige sektor, og som selvstændige erhvervsdrivende med formelt aftalte opgaver for den offentlige sektor. Jeg vil forsøge klarest muligt at skelne mellem disse i nedenstående bemærkninger.

Forslaget om ændring af Universitetslovens § 18b

Aftagerpanelerne skal ifølge lovforslaget have en central funktion på universiteterne fremover. Det er hensigtsmæssigt for at sikre, at universiteternes indblik i det praktiske arbejdsliv udenfor forsknings- og undervisningssektorens opgaver både får perspektiv og relevant modspil. Censorinstitutionen – som den hidtil har været kendt og regelsat – har ikke kunnet løfte denne opgave fuldtud, da den ingen formel myndighed har haft, udover udpegning af censorer til eksaminer, og årlige indberetninger. Den rådgivende funktion har kunnet varetages efter etablering af et konkret og positivt samarbejde, baseret på frivillighed. Den har således ikke for alle uddannelser kunnet løses fuldt tilfredsstillende, jf. EVA's seneste evalueringsrapport. I faget psykologi har samarbejdet imidlertid i adskillige år haft en kvalitet, der har kunnet føre til, at formandskabet har kunnet løse disse opgaver, svarende til bekendtgørelsens krav.

Videnskabsministeriet har i denne folketingssamling udarbejdet to lovforslag angående universiteternes virke, som er blevet fremsat af ministeren. Akkrediteringsloven blev behandlet inden Folketinget gik på juleorlov. Censorformandskabet for psykologi pegede i sit høringssvar om akkrediteringsloven på en række problemer, der ville kunne have konsekvenser for det lovforslag om ændring i universitetsloven, som netop er sendt til høring.

Det vigtigste af de forhold, der blev påpeget i høringssvaret om akkrediteringsloven var, at der skal fastsættes særlige kriterier for de uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv, hvor

Side 1 af 4

CENSORFORMANDSKABET I PSYKOLOGI

autorisation gives af en anden minister eller myndighed. Akkrediteringsrådet skal således drøfte uddannelsens indhold med den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv. Det blev i samme høringssvar påpeget, at aftagerpanelernes myndighed i forhold til Akkrediteringsrådet og for censorkorpset så ud til at være uklart, og at bebudet anden lovgivning på tilgrænsende områder måtte finde former, hvor sådanne uklarheder ikke ville stille den samfundsmæssige kvalitetskontrol objektivt ringere end før lovændringerne.

Forholdet mellem Akkrediteringsrådets ansvarsområde (herunder dettes drøftelser med autorisationsmyndighederne om kriterier for uddannelserne) og de foreslåede aftagerpanelers ansvarsområde (der også angår drøftelser med institutionerne om kvalitet og aftagerbehov) er således samlet særdeles betænkeligt uklart, som det er beskrevet i lovforslaget, og de tilhørende generelle og specielle bemærkninger. Der er endnu ikke fastsat regler for Akkrediteringsrådets samarbejde med autorisationsmyndighederne, hvorfor disse endnu ikke har kunnet fastsætte de regler, der må antages at være grundlaget for aftagerpanelernes supplerende rådgivning af universiteterne. Der er varslet en følgebekendtgørelse om censorkorpsets opgaver og funktion. Der er således tale om en tidsfølge i regeldannelsen, der kan komme til at træde sig selv over tærne – ganske alvorligt.

At aftagerpanelerne skal indstille censorerne til universitetets beskikkelse kan indebære fordele – men også ulemper. Om der bliver tale om fordele eller ulemper vil afhænge af, hvilken sammensætning aftagerpanelerne får, og hvordan reglerne for disse konkret fastsættes i universiteternes vedtægter. Ikke mindst vil det afhænge af, på hvilken måde universiteterne får indarbejdet Akkrediteringsinstitutionens drøftelser med autorisationsmyndighederne i deres regelsæt for aftagerpanelerne. Der ses ikke i lovforslaget at være lagt vægt på, at universiteterne skal tage hensyn til forudgående relevante lovændringer, og deres konsekvenser i form af følgebekendtgørelser – der reelt kan eller vil få konsekvenser for hvilke måder universiteterne kan handle på, med de frihedsgrader, som det udsendte lovforslag antyder – eller med de begrænsninger, som anden lovgivning giver, uanset om det fremgår af lovteksten eller ej.

Arbejdsdelingen mellem aftagerpanelet og Akkrediteringsinstitutionen er således særdeles uklar. Disse to lovfæstede institutioner – uafhængige af hinanden, principielt - har til opgave at varetage den samfundsmæssige kvalitetskontrol af de udbudte uddannelser, sammen med et censorkorps, hvis opgaver endnu ikke er endeligt klarlagt, idet de afventer en bekendtgørelsesændring efter denne lovændring.

Der består således et alvorligt problem i forhold til de uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv. For faget psykologis vedkommende angår det aktuelt ansættelse i den kommunale sektor, i sygehusvæsenet, og som selvstændig med overenskomst med sygesikringen. Det bør derfor tydeligt indarbejdes i lovteksten, at aftagerpanelerne for sådanne uddannelser har en begrænset myndighed. Det kan formentlig mest hensigtsmæssigt gøres som et stk. 7, hvor netop en sådan begrænsning præciseres klart, og der sker en henvisning til anden relevant lovgivning (Akkrediteringslov og relevante love og bekendtgørelser om universitetsuddannelser, der kan føre til offentlig autorisation).

For alle andre ansættelser og selvstændige erhvervsforhold er der ingen særskilte problemer med hensyn til arbejdsgivernes mulige indflydelse på uddannelsernes udvikling, lokalt. I sådanne tilfælde vil lokale kreative kræfter formentlig kunne styrke den landsdækkende faglige konkurrence mellem uddannelserne positivt, når de lokale universitetskræfter har den fornødne styrke til både at modtage og afvise forslag, så universitetsuddannelser fortsat er uafhængige af aftager-

CENSORFORMANDSKABET I PSYKOLOGI

ne, men lydhøre for synspunkter. Lokale aftagerpaneler vil derfor ikke blot kunne være mulige vigtige inspirationskilder, men formentlig også hensigtsmæssige for disse helt anderledes uddannelser.

Samlet må det derfor om specielt aftagerpanelerne konkluderes, at en tydeliggørelse af lovens bestemmelser er særdeles nødvendig – især en tydeliggørelse, der relaterer sig til anden lovgivning, der samtidig regulerer den pågældende uddannelse.

Det må antages, at en naturlig konsekvens af fællesskab om aftagerpanel også fører til fælles, landsdækkende censorkorps. Også for uddannelser, der ikke fører til lovregulerede erhverv, vil det være både naturligt og hensigtsmæssigt at opretholde landsdækkende censorkorps til overvågning af den lokale retssikkerhed på tværs af universiteterne.

Det må antages og forudsættes, at en samtænkning mellem loven om aftagerpaneler (og dennes præcisering af de særlige kriterier for uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv) og denne revision af universitetsloven, vil tydeliggøre, at universiteterne har begrænset mulighed for at agere helt selvstændigt og i konkurrence om denne type af uddannelser. Alle universiteter, der er godkendt til at udbyde en sådan uddannelse, skal leve op til de overordnede krav, der er fastsat af Akkrediteringsrådet i samarbejde med autorisationsmyndighederne. Men aktuelt er disse krav ikke formuleret, og dermed ikke kendt af nogen – hverken censorer eller studier.

Til gengæld vurderes det som både naturligt og givtigt, at der for de samme studier nedsættes lokale aftagerpaneler for kombinationsuddannelser, masteruddannelser og enkeltfagsuddannelser. Her vil især vurderingen af de lokale aftagerbehov kunne give studierne relevant udfordring og inspiration til hurtig og konkret udmøntning – en udfordring som formentlig på længere sigt også vil kunne inspirere og påvirke de relevante myndigheders formulering af kravene til de uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv.

Censorkorpsets fremtidige funktion er af disse grunde begribeligvis utydeligt beskrevet i lovforslagets bemærkninger. Det er denne udtydelighed, det er vigtigt at påpege i et høringssvar fra et censorkorps.

Der er enkelte af bemærkningerne, som fx at udpege censorer til eksaminer og indberette, der er tydelige. Den vigtigste bemærkning er imidlertid, at censorkorpsets vigtigste fremtidige funktion vil være at sikre de studerendes retssikkerhed. Således må det antages, at censorkorpsets rådgivende funktion er ophævet, uden at det er tydeliggjort, hvorledes aftagerpanelerne og Akkrediteringsinstitutionen overtager de funktioner, der ikke i ethvert tilfælde hidtil har været løst tilfredsstillende af den aktuelle ansvarshavende – censorkorpset - - ved dennes valgte censorformandskab. Efterfølgende regulering i bekendtgørelser og andre regelsæt kan ikke forudskikkes ved en behandling af et lovforslag.

Et landsdækkende censorkorps, i samarbejde med et landsdækkende aftagepanel ses således som en naturlig løsning for at forene de to hidtidige lovændringer for netop de uddannelser, der kan føre til lovregulerede erhverv. Såfremt lovgivningen bliver uklar på dette område, må det antages, at en lovændring kort efter vil blive nødvendiggjort. Det må antages – selv om det fremstår uklart i lovtæksten og bemærkningerne for de to love – at være fundamentet for lovændringerne at sikre konkret og veldefineret kvalitetskontrol for offentligheden og aftagerne, men en kontrol som samtidig sikrer inspiration for studierne.

At det aktuelt fungerende censorkorps for psykologi har formået at udvirke, at der er seriøs kon-

CENSORFORMANDSKABET I PSYKOLOGI

trol af de studerendes rettigheder - både via den enkelte censors virksomhed og gennem ankenævnenes virksomhed – kan naturligvis ikke berettige, at de censorkorps, der måske ikke har løftet deres opgave ansvarligt, fortsat skal opretholdes.

Det må forudsættes, at Akkrediteringsloven og dens følgebekendtgørelser, Universitetslovens ændringer og dennes følgebekendtgørelser, samt ændringen af censorbekendtgørelsen som en særskilt følgebekendtgørelse, samler en overordnet analyse af problemstillingen om kvalitetskontrol, som indeholder ovenstående væsentlige bemærkninger, lige som andre væsentlige bemærkninger, der ikke kendes af dette censorformandskab, kunne indeholde analyser og bemærkninger, der ligeledes var af væsentlig overordnet værdi for en langsigtet og holdbar løsning af netop problemstillingen med kvalitetskontrol.

Med venlig hilsen

Elsa Schmidt

Formand for det landsdækkende censorkorps i psykologi ved universiteterne

København d. 4.1. 2007

Peter Rovsing Hald
Marianne Kristensen
Det Samfundsvidenskabelige Fakultet
Københavns Universitet

Høringssvar

Forslag til ændringer af Universitetsloven

Censorformandskabet for Sociologi har fra Det Samfundsvidenskabelige Fakultet via Sociologisk Institut på Københavns Universitet fået høringsskrivelsen, samt diverse bilag, i hænde d. 2. januar 2007 med en svarfrist til d. 5. januar 2007. Den reelle frist til at udarbejde et svar har således været utilfredsstillende kort. Men på grund af, at de foreslåede ændringer indebærer afgørende forandringer for censorinstitutionen fremsendes hermed nogle i hast udarbejdede bemærkninger, som bl.a. er inspireret af det høringssvar censornæstformanden på historie har afgivet d. 3. januar 2007.

I betragtning af, at censorkorpserne er udpeget af Videnskabsministeriet, og i betragtning af, at forslaget til ændring af Universitetsloven indebærer markante ændringer i hele censorinstitutionen, er det uforståeligt, at Videnskabsministeriet ikke direkte har inddraget censorformandskaberne i høringen selv om Censorbekendtgørelsen af 1993, der giver dem ret til høring, fortsat må være i kraft, da den ikke er erstattet af anden hjemmel.

Ændringsforslaget

Forslagets §18 b, de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.7, samt bemærkningerne til §18b vedrører censorerne. De indebærer nedlæggelse af censorformandskaberne og omplacering af deres opgaver og afskaffelse af uafhængige og landsdækkende censorkorps. (Tilsvarende forslag var også i høring i november 2002. Ændringerne blev dengang anset for alvorlige tilbageskridt og ikke gennemført. En række af de dengang anførte argumenter er fortsat gyldige).

Det nye forslag indebærer bl.a. nedlæggelse af formandskaberne, flytning af vore opgaver til aftagerpaneler og universiteterne selv. Indstilling af censorer til beskikkelse flyttes til et aftagerpanel. Godkendelse af beskikkelserne flyttes fra

ministeriet til universiteterne selv. Det enkelte universitet nedsætter selv censorkorps og foretager fordeling af censorerne. Aftagerpanelerne pålægges et antal endnu ikke afklarede opgaver i forbindelse med fornyelser og kvalitetssikring af uddannelserne. Det er obligatorisk at nedsætte aftagerpaneler, men det er ikke fastlagt hvilke fag, områder og opgaver, de skal dække.

Det er frivilligt for universiteterne, om et eller flere af dem vil nedsætte fælles aftagerpaneler. Finansiering af opgaveløsning og ressourceallokering fremgår ikke.

Bemærkninger til ændringsforslaget

Hvis det enkelte universitet gives økonomisk incitament til at løse disse opgaver hver for sig ved allokering af en rund sum til kvalitetssikring under eget ansvar og egen legalitetskontrol, vil det, efter vor opfattelse, betyde tab af kvalitet, troværdighed og retssikkerhed.

Det er nødvendigt, at aftagerpaneler, der skal fungerer ved mere end en institution, får ensartede funktionsvilkår og ressourceallokering.

Den del af fornyelse og kvalitetssikringen, der drejer sig om inspiration kan udmærket være lokalt betinget og foregå i løsere rammer, men den del der drejer sig om kontrol, niveaugaranti og retssikkerhed må med nødvendighed formuleres klarere og mere forpligtende, så der gælder ensartede regler i hele landet.

Ligesom der bør foretages klar allokering af ressourcer til løsning af opgaverne - ganske uanset, hvem der pålægges at løse dem.

Det er muligt, at censorformandskaber bør nedlægges og opgaverne overføres til andre, men ministeriet skylder at oplyse, hvilke opgaver formandskaberne løser nu og hvem, der skal overtage dem. Hvad det koster nu, og hvordan det skal finansieres i fremtiden. Ligesom det skylder at sandsynliggøre, at de påtænkte ændringsforslagene vil være en forbedring.

En EVA rapport fra efteråret 2005 hævder, at den danske censorinstitution er den mest omkostningstunge i verden. Det dokumenteres ikke med en eneste faktisk oplysning. Det anføres sammesteds, at nogle af korpsene fungerer for dårligt. Det er muligt, men det gælder bestemt ikke for censorkorpsene i almindelighed, hvilket rapporten heller ikke formår at dokumentere.

De problemer, der reelt måtte være, afhjælpes ikke med ændringsforslaget, der i bedste fald kan ses som problemeksport. Det ville være mere rimeligt at rette op på konkrete, dokumenterede fejlfunktioner, end at nedlægge alle formandskaber over en kam og forskertse uafhængigheden.

Det foreslås, som nævnt, at indstilling af censorer til beskikkelse overtages af et aftagerpanel, og at godkendelsen af personerne flyttes fra ministeriet til universiteterne, der også selv foreslås at varetage opgavefordelingen for den

enkelte censor. Det enkelte universitet skal altså selv overtage opgaver, ansvar og legalitetskontrol. De kan vælge at oprette fælles aftagerpaneler på to eller flere uddannelsessteder, men det er ikke obligatorisk.

Det er ikke et fremskridt at vende tilbage til de institutionsspecifikke censorkorps fra før 1993- bekendtgørelsen, tværtimod.

Karakterer og eksamensbeviser har retsvirkning. Det bør være obligatorisk, at der etableres fælles og landsdækkende censorkorps med ensartede funktionsvilkår på de fag eller uddannelsesområder, der udbyder landsdækkende uddannelser.

Samfundet, defineret som både studerende, universiteter og aftagere kan ikke være tjent med andet.

Om aftagerpaneler skal være landsækkende, afhænger af de opgaver, de pålægges, men de bør være det, hvis de skal overtage kontrolopgaver og handlinger med retsvirkning fra formandskaberne.

Forslag til censorkandidater kan i dag fremsættes af mange forskellige, en censor kan foreslå sig selv. Indstillingen nu foretages i sidste ende af en uafhængig person, censorformanden.

Ministeriet forestår beskikkelsen i dag. Beskikkelsen kan udmærket overtages af universiteterne, som det foreslås, men indstillingen bør forblive hos en uafhængig instans.

Et aftagerpanel, nedsat af et universitet, er ikke uafhængigt, og vil have svært ved at fungere som et bolværk mod en politisering og en overdreven markedsføring af uddannelserne. Aftagerpanelerne – og de af dem udpegede censorer – vil i det hele taget have vanskeligt ved at sikre den akademiske og faglige kvalitet i uddannelserne. Panelet rummer måske ikke engang én person med et dybtgående kendskab til det pågældende fagområde.

Ændringsforslaget indfører meritankenævn, hvor aftagerpanelerne også skal med. Det har vi ingen indvendinger imod, men vi ville finde censorrepræsentation mere oplagt.

De fleste censorformænd varetager i dag fordelingen af eksamenscensorer til de enkelte eksamensterminer på de forskellige uddannelsessteder og udpeger censorer konkret til det enkelte kandidatspeciale. Her bør man ikke som underviser, fag eller uddannelsessted kunne vælge selv, hvis uafhængighed, cirkulation og retssikkerhed skal bevares.

Vi har ikke haft problemer med den gældende bekendtgørelse. Den fungerer udmærket, hvis den ellers følges, og den sikrer såvel niveaugaranti, fairness for eksaminanderne og nogenlunde ensartet opgavefordeling for censorerne.

Der er – efter vor opfattelse - ikke behov for at ændre bekendtgørelsen, men måske nok for at håndhæve den og justere den på enkelte områder.

En afskaffelse af censorformandskaberne vil betyde tab af uafhængighed, troværdighed og retssikkerhed, men også af erfaring, fag - og personkendskab.

Det må i øvrigt være i alles interesse at få et klart og samlet overblik over opgavefordeling og økonomiske konsekvenser, før den påtænkte ændring af universitetsloven gennemføres.

Om det vil medføre bedre ressourceanvendelse er diskutabelt og i alt fald ikke godtgjort. Der er i øjeblikket ikke ensartede satser for censur eller normer for honorering af formandskaber. Det kunne udmærket indføres. En objektiv norm ville være en fordel for alle.

Konklusion

Kort sagt finder censorformandskabet for sociologi, at de dele af ændringsforslaget som indebærer væsentlige ændringer af censorinstitutionen, samt en nedlæggelse af censorformandskaberne, i den foreslåede form vil indebære et klart tilbageskridt for universiteternes uddannelser, for de studerende, for aftagerne og samfundet mere generelt.

Vi opfordrer derfor kraftigt til, at ovenstående bemærkninger indarbejdes i fakultetets, og siden universitetets, svar til Videnskabsministeriet.

Hans Kristensen
Censorformand
Censorkorpset for Sociologi

Ærøskøbing, 4. januar, 2007

Til Det teologiske Fakultet,
Københavns Universitet

Vedr.: Censorformandskabets bemærkninger i anledning af høring over forslag til ændringer af universitetsloven

Censorformandskabet udtaler sig i det følgende alene om de dele af ændringsforslagene, der vedrører censorkorps og aftagerpaneler og gør det med særligt henblik på de teologiske uddannelser.

Den eksisterende censorordning med uafhængig beskikkelse, landsdækkende virke, stor aftagerrepræsentation og med formandskabets direkte inddragelse i studiernes udvikling opfylder en række nyttige funktioner, idet den sikrer

- en ensartet bedømmelse af de enkelte studerende idet censorerne har mange eksaminationer
- en stor retssikkerhed for de studerende via censorernes uafhængige beskikkelse og deres vægt i eksamensankenævnet
- en ensartet bedømmelse ved begge teologiske uddannelser
- opmærksomhed på udvikling af ikke tilsigtede forskelle i krav og kvalitet de to fakulteter imellem
- at aftagerinteresser inddrages i alle væsentlige beslutninger om studieordning mv.

Nogle af disse funktioner synes på betryggende vis at være sikret med lovforslaget og dets bemærkninger – herunder aftagerens interesser og deltagelse af eksterne censorer på afgørende punkter som bachelorprojekt, kandidatspeciale og masterprojekt. Andre funktioner synes at risikere en svækkelse med forslaget.

Det, som falder formandskabet mest i øjnene, er følgende punkter, som vi vil anbefale fakultetet og universitetet at søge indflydelse på.

1. Censorkorpsets landsdækkende virke.

Fælles censorkorps for begge teologiske uddannelser er i lovforslaget fastholdt som en mulighed, men bør efter vores opfattelse hæves til pligt. Det er censorerne, der – både via deres eksamensdeltagelse og via formandskabets inddragelse i ændringer af studie- og eksamensordninger – er de første til at spore opkomsten af utilsigtede forskelle i krav og faglig kvalitet de to uddannelser imellem. Det er vores opfattelse, at det er væsentligt for aftagerne at kunne stole på, at samme bedømmelse af en københavnsk og en aarhusiansk eksamenspræstation fortsat betyder, at de ligger på samme faglige niveau.

2. Censorkorpsets uafhængighed

Efter forslaget skal censorer fremtidig beskikkes af universitetet efter indstilling fra aftagerpanelet. Denne nyordning opfatter formandskabet som en alvorlig formel svækkelse af censorernes uafhængighed og dermed af retssikkerheden for de studerende. Det er det enkeltpunkt i lovforslaget, som giver størst grund til bekymring for den eksterne censurs vilkår.

Vi foreslår, at beskikkelsesretten som hidtil lægges uden for universiteterne – formentlig stadig bedst hos ministeriet.

Indstillingsretten lægges efter lovforslaget hos aftagerpanelet, der er udpeget af institutionen. Vi foreslår, at det bestemmes, at censorformandskabet inddrages formelt i indstillingen af censorer til beskikkelse (hvor end beskikkelsen måtte anbringes). Det er nemlig alene censorformandskabet, der – ikke mindst takket være sin rolle i fordeling af eksternt censur – ligger inde med detaljeret viden om den enkelte censors virke, kompetencer og kapacitet, og om hvilke fagområder, der kvalitativt og kvantitativt er godt dækket ind, og hvilke, der har behov for styrkelse ved nybeskikkelser. Dersom beskikkelsesretten fastholdes hos ministeriet, bør også fakultetet – som nu – tillægges en høringsret ved ny- og genbeskikkelser. Denne ordning har hidtil bidraget til at sikre censorernes virke nyttig legitimitet.

3. Forholdet mellem censorkorps og aftagerpanel

Efter lovforslaget afgiver censorformandskabet fremtidig sine indberetninger til aftagerpanelet, hvis dette ikke er fælles for flere uddannelser, og refererer dermed ikke længere direkte til studieledelsen. Det forekommer at være en omvej, som vil kunne risikere at utydeliggøre kommunikationen mellem censorer og fakultet. Det bør derfor overvejes at opretholde den nuværende direkte kontakt eller alternativt udtrykkelig at åbne mulighed for – eller bedre pligt til – at der er et vist personsammenfald mellem aftagerpanel og censorkorps – evt. sådan, at censorformanden/-formandskabet er fødte medlemmer af aftagerpanelet.

4. Den eksterne censors kvantitative omfang

Lovforslaget åbner mulighed for en stærk indskrænkning af eksterne censorers medvirken ved eksamen. I det omfang disse muligheder benyttes, vil retssikkerheden svækkes for den enkelte studerende, ligesom censorer, der alene medvirker ved store skriftlige opgaver, vil risikere at savne erfaringsbaggrund for deres deltagelse i ankenævn vedr. eksamensklager. Det skal yderligere bemærkes, at der ikke foreligger nogen dokumentation for, at intern censur skulle være billigere end eksternt. Det er snarere nærliggende at tænke sig, at en glidning fra eksternt til intern censur vil flytte midler fra forskning til eksamen.

Undertegnede står gerne til rådighed for uddybning af ovenstående bemærkninger

Med venlig hilsen
på det teologiske censorkorps' formandskabs vegne

Lars Ole Gjesing
formand
62 52 11 72

Hans Ejvind Hansen
Censorformand, Økonomi

7.januar 2007

Det Samfundsvidenskabelige Fakultet
Københavns Universitet
Att. Specialkonsulent Marianne Kristensen

Bemærkninger til udkast af 14.december 2006 om ændring af universitetsloven

Hermed følger i henhold til telefonisk aftale den 5.januar 2007 bemærkninger til det udkast til ændring af universitetsloven, som af Videnskabsministeriet er sendt i høring den 14.december 2006.

Indledningsvis skal for den gode ordens skyld bemærkes, at den kreds af censorformænd som gennem det sidste år har forsøgt at følge først arbejdet i Globaliseringsrådet og siden hen opfølgningen herpå i Videnskabsministeriet, planlægger selvstændigt og koordineret med Rektorkollegiet at deltage i Ministeriets høring.

Udover at være økonomicensorernes input til den fælles høringsreaktion sigter nedenstående mod kunne tjene til inspiration for den del af høringssvarene fra universiteterne i almindelighed og Københavns Universitet i særdeleshed, som vedrører **aftagerpaneler og censorinstitution**.

I hovedtræk svarer lovudkastet til ministeriets tidligere udmeldinger:

- censorernes opgaver vil i fremtiden koncentreres om sikring af de studerendes retssikkerhed og kvaliteten ved de enkelte, individuelle eksaminationer
- censorernes kvalitetssikring i øvrigt overtages af aftagerpaneler, der gøres obligatoriske ved de enkelte universiteter og uddannelser/uddannelsesområder. Universiteterne beskikker censorer efter indstilling fra aftagerpanelerne.
- aftagerpaneler og dermed censorkorps er som udgangspunkt udpeget universitetsvis og er altså **ikke landsdækkende**, men der åbnes mulighed for, at universiteterne kan beslutte at etablere fælles aftagerpaneler og censorkorps.
- Der bliver pligt til censur – **intern eller ekstern** – ved mundtlige eksaminer
- Der bliver pligt til **ekstern** censur ved BA-projekter, specialer og masterprojekter

Herudover

- ”vil ministeren overveje at åbne mulighed for, at der kan indføres ekstern censur efter universitetets beslutning, eventuelt således at alle uddannelser oplever mindst én stikprøvekontrol.”
- udpeges der blandt de eksterne censorer et censorformandskab, og
- træder loven i kraft den 1.juli 2007

Overordnet har censorformandskabet for Økonomi haft lejlighed til for et år siden at kritisere det arbejde, som lå forud for Globaliseringsrådets konklusioner i april 2006. Der afstås derfor nu fra generel kritik.

I det følgende vil der alene blive fremsat kommentarer vedrørende enkelte af lovdokumentets punkter:

- *Afskaffelsen af pligten til at have et landsdækkende censorkorps.*
Censorerne har givet udtryk for, at det er væsentligt for sikring af en ensartet kvalitet af uddannelser for forskellige universiteter inden for samme studieområde, at censorkorpserne er landsdækkende. Udkastet imødekommer ikke dette synspunkt. Som nævnt skal aftagerpaneler og censorkorps som udgangspunkt udpeges af det enkelte universitet, men med mulighed for at samarbejde.
Interessen for blandt universiteterne at etablere fælles aftagerpaneler og/eller censorkorps må antages at variere. For Økonomi vurderes det, at man ved KU og AarU sandsynligvis ikke vil føle behov for fælles aftagerpaneler eller censorkorps, hvorimod SDU og AalU vil kunne lægge særlig vægt på, at fællesskab bidrager til at sikre uddannelsernes ligeværdighed med de store universiteter. En mulig variant er, at aftagerpanelerne ved to eller flere universiteter beslutter sig for sammen at etablere et fælles censorkorps. Ønsket om at sikre ensartethed i kvaliteten taler for, at alle aftagerpaneler inden for et studium samarbejder om etablering af et fælles censorkorps. I samme retning trækker, at det med den markante nedgang i omfanget af ekstern censur kan være vanskeligt at finde den rette balance mellem antallet af censorer, deres kompetenceområder og en rimelig hyppig censoraktivitet for den enkelte, såfremt hvert universitet har sit censorkorps. Heroverfor står praktiske udfordringer, en behovsvurdering og et muligt ønske om selvstændig profilering af det enkelte universitet.
- *Aftagerpanelernes funktion og sammensætning.* Beslutningen om at etablere aftagerpaneler må antages at være taget. Imidlertid forekommer aftagerpanelernes arbejdsområde fortsat meget løst beskrevet. Om placeringen hos aftagerpanelerne af opgaven med at indstille censorer til censorkorpserne sikrer uafhængighedskravet kan diskuteres. Det er imidlertid positivt, at der nu anerkendes behov for censorformandskaber til fordeling af eksaminer til censur. Man må gå ud fra, at det vil ligge universiteterne på sinde at finde medlemmer af aftagerpanelerne, der både besidder kvalitet og engagement. **Det må vurderes, at der netop i kredsen af censorer er personer med begge disse egenskaber.** Censorerne mulighed for at levere input til panelernes opfyldelse af deres kvalitetskontrol vil også med censorernes nye rolle være vigtig. Det skal foreslås, at samspillet mellem aftagerpaneler, censorformandskaber og censorer gøres til genstand for nærmere omtale, gerne i lovforslaget eller i bemærkningerne til lovforslaget.
- Formuleringen af muligheden for *stikprøvecensur ved skriftlig eksamen* er for vag. Censorerne har tidligere peget på, at der burde foreskrives ekstern censur i et vist antal ECTS (absolut eller relativt) for skriftlig eksamen. Dette bør som udgangspunkt være en pligt for de enkelte uddannelser, men bør i alle tilfælde kunne bestemmes af det enkelte universitet. Ikke mindst ved studier med mange eksterne undervisere forekommer denne mulighed af afgørende betydning. **Hele afsnittet om stikprøvecensur bør styrkes, og det må som det mindste sikres, at der er en mulighed for universiteterne til at udtage fag eller opgaver til stikprøvecensur ved skriftlig eksamen.**
- I udkastet står der intet om *ankenævnenes fremtid* i relation til klagebehandlingen. Reduktionen af den eksterne censur vil sandsynligvis føre til en vækst i antallet af anker. Vore erfaringer med reglerne for ankenævn er gode. **Ankenævne bør omtales i lov eller bemærkninger.**

- Endelig forudses loven som nævnt at træde *i kraft den 1.juli 2007*. For censorernes vedkommende forudsætter dette, at de inden denne dato er udpeget af universiteterne efter indstilling fra aftagerpanelerne. Ligeledes skal der udpeges/vælges censorformandskaber. Med den øgede anvendelse af eksaminer fordelt over året, herunder af specialer og BA-projekter, vil en overholdelse af fristen den 1.juli 2007 på censorområdet være udfordrende.

Venlig hilsen

Hans Ejvind Hansen

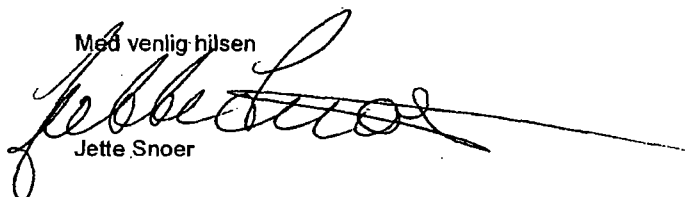
Ministeriet for Videnskab og Teknologi og Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

Som svar på ovennævnte høring skal DJØF oplyse, at Forbundet har tilsluttet sig AC's høringssvar.

DJØF vil også med dette svar understrege, at Forbundet finder det vigtigt, at der er tilstrækkelig opmærksomhed på, at den enkelte videnskabelige medarbejder sikres tilstrækkelig med tid og ressourcer til, at den enkelte forsker kan udfolde sin forskningsfrihed.

Med venlig hilsen

Jette Snoer

j.nr. 24.01-0179-2004
Ref. JSN/nad

11.01.2007

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Rektoratet
Tuborgvej 164
2400 København NV

T: 8888 9050
F: 8888 9701
E: rektor@dpu.dk

www.dpu.dk

12. januar 2007

Sagsnr:

Høringsvar til udkast til forslag til Lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

Danmarks Pædagogiske Universitet (DPU) har som berettiget med brev af 14. december 2006 modtaget udkast til forslag til Lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven) til høring.

DPU vil gerne knytte følgende kommentarer til forslaget.

Forslagets karakter og kvalitet

Forslaget til ændring af lov om universiteter, herunder særligt styrelsesbestemmelserne, er særligt præget af sammenlægningen af universiteter og sektorforskningsinstitutioner.

DPU's opfattelse er, at det medfører markante ændringer – og sine steder uhensigtsmæssige skævvridninger – af universitetslovens styrelsesbestemmelser. Mest iøjnefaldende er, at de omfattende og detaljerede beskrivelser af universiteternes løsning af myndighedsopgaver fører til:

- Unødigt komplicerede og bureaukratiske referenceforhold for videnskabsministeren og de involverede fagministre,
- og til en uklar arbejdsdeling mellem bestyrelsen som øverste myndighed og rektor som daglig leder, herunder rektor som kontraktansvarlig i forhold til eksterne samarbejder.

DPU opfordrer derfor til, at forslaget redigeres igennem ud fra en respekt for rationalet i universitetsloven af 28. maj 2003. Det vil sige ud fra 2003-lovens intention om; 1) at styrke ledelsesformen, herunder markere en klar arbejdsdeling mellem bestyrelsen som øverste myndighed og rektor som daglig ledelse, 2) om at øge frihed fra statslige regler og styring af indholdssiden; og 3) om

større frihed til at bestemme intern organisering i universiteternes vedtægter.

Som forslaget ser ud nu bliver det ganske vanskeligt for universiteterne at tegne et troværdigt organisationsdiagram. Og det kan næppe ses som et kvalitets-tegn. Derfor denne opfordring fra DPU.

DPU forhandler med Aarhus Universitet (AU)

DPU blev skabt i år 2000 som en fusion af Danmarks Lærerhøjskole som universitetsinstitution, Danmarks Pædagogiske Institut som sektorforskningsinstitution og Danmarks Pædagoghøjskole med professionshøjskolefunktioner og Center for Teknologistøttet Undervisning med specialfunktioner. I konsekvens heraf kan DPU relativt let genkende sig selv i en ny dansk universitetsmodel, der blander den europæiske universitetstradition med fakulteter og en amerikansk tradition, hvor universiteterne også rummer 'professionel schools' (efter forslagets formulering kaldet universitetsskoler), inden for et og samme universitet. Jf. forslagets Almindelige bemærkninger side 7.

I kraft af den oprindelige DPU-lov og den senere indlemning i Universitetsloven fra 2003 står DPU godt rustet i forhold til de nye udsigter. DPU er allerede i dag en original blanding mellem et forskningstungt universitet, et professionsorienteret overbygningsuniversitet og et internationalt slagskraftigt universitet: Med cirka 200 videnskabelige medarbejdere og cirka 5.000 studerende på kandidatniveau er DPU det største universitet inden for pædagogiske overbygningsuddannelser.

Rationalet for DPUs eventuelle fusion med det nye AU er netop den fælles ambition om at skabe en unik kombination af grundforskning, anvendelsesorienteret og strategisk forskning, som således imødekommer lovudkastets ånd og bogstav. DPU ser derfor også perspektiver i yderligere at styrke en national og international slagkraftig uddannelsesforskning inden for rammerne af et af de tre store universiteter i Danmark.

Der er p.t. gode udsigter til, at forhandlingerne fører et positivt resultat med sig til gavn for dansk uddannelsesforskning og uddannelsessektoren i det hele taget.

Imidlertid ser DPU sig nødsaget til at understrege, at resultatet af forhandlingerne ikke kan foruddiskonteres. DPU er et selvstændigt universitet; det vil sige, at kun *hvis* DPUs og AUs bestyrelse beslutter sig for at indstille til en sammenlægning kan en reduktion fra ni til otte universiteter blive en realitet. En sådan hypotetisk *hvis-så*-formulering fremgår også af forslaget til ændring af lov om universiteter.

Indtil en eventuel fusion er frivilligt og endeligt besluttet forventer DPU derfor en fair sagsbehandling som selvstændigt universitet. På det seneste er DPU desværre blevet i tvivl om, hvorvidt VTU faktisk respekterer dette forhold: VTUs afvisning af at godkende for eksempel en masteruddannelse i evaluering, kandidatuddannelser i didaktik mv. har med andre ord overrasket DPU, da disse uddannelser lever op til relevante og gældende krav, hvorimod afvisningen henholder sig til en forhandlingssituation, som egentlig ikke berører VTU.

Danmarks Pædagogiske Universitetsskole ved det nye AU

DPU glæder sig over forslagetets udsigt til, at der for en universitetsskole vil 'være et behov for en særlig fremhævelse af universitetsskolens navn og profil i relation til omverdenen, specielt aftagergrupperne.'

DPU's opfattelse er, at denne formulering åbner for, at en eventuel kommende Danmarks Pædagogiske Universitetsskole ved det nye AU; 1) kan videreføre og videreudvikle DPU's master- og kandidatuddannelser; 2) på sigt kan skabe mulighed for at etablere nye pædagogiske grunduddannelser, herunder blandt andet udvikle og eksperimentere med en forskningsbaseret læreruddannelse; og 3) kan udbygge og forstærke kontakter til nationale og internationale samarbejdspartnere og aftagere.

DPU forudsætter med andre ord, at universitetsskolens 'store fokus på efter- og videreuddannelse og dialog med aftagerne om behov for og indhold af uddannelser' er principielt foreneligt med, at en pædagogisk universitetsskole inden for rammerne af det nye AU kan udbyde nye forskningsbaserede pædagogiske grunduddannelser og videreudvikle eksisterende uddannelser på kandidatniveau.

Aftagerråd

DPU er et overbygningsuniversitet for universitetsbachelor og professionsbachelor. DPU udbyder såvel master- som kandidatuddannelser, der søger at tage højde for relevante aftageres ønsker til kandidaternes slutkompetencer.

Af forslag til lovændringer fremgår det:

- At universiteter får pligt til at etablere aftagerpaneler, og at aftagerpanelerne får til opgave at rådgive universiteterne om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet, jf. § 18b.
- At et aftagerråd gennem et tæt dialog 'skal rådgive universitetsskolen om fremtidige uddannelsesbehov, udformningen af uddannelser, forskningsfelter, erhvervsamarbejde og universitetsskolens økonomiske strategi.' (jf. de Almindelige bemærkninger).

En universitetsskoles aftagerråd har et bredere mandat end et aftagerpanel. Det er DPU's synspunkt, at de overlappende funktioner tilsiger, at man inden for rammerne af en universitetsskoles aftagerråd kan løse de opgaver, som gøres gældende for et aftagerpanel. Det vil sige, at enten har man et aftagerråd, eller også har man et aftagerpanel.

I forlængelse heraf foreslår DPU følgende ændring til § 18 b. Stk. 1.

Ændring fra:

§ 18 b. Universitetet nedsætter det nødvendige antal aftagerpaneler, der sammensættes af udefra kommende medlemmer, jf. stk. 6. Medlemmerne skal tilsammen have erfaring med og indsigt i uddannelsesområdet og de ansættelsesområder, som uddannelserne giver adgang til.

til:

§ 18 b. Universitetet *ved rektor* nedsætter *efter indstilling fra ledelsen af hovedområdet* det nødvendige antal aftagerpaneler *eller et aftagerråd*, der sammensættes af udefra kommende medlemmer, jf. stk. 6.

Medlemmerne skal tilsammen have erfaring med og indsigt i uddannelsesområdet og de ansættelsesområder, som uddannelserne giver adgang til.

Endvidere mener DPU, at følgende overvejelse har relevans: Deltagelse i de obligatoriske aftagerpanelers arbejde eller i en universitetsskoles etablering vil pålægge de udefrakommende medlemmer en formentlig ikke uanseelig arbejdsbelastning. Lovforslaget beskriver ingen økonomiske konsekvenser af den arbejdsbyrde som en de udefrakommende medlemmer følgelig må imødesee. Imidlertid tilsiger erfaringer fra eksisterende aftagerpaneler og fra universitetsbestyrelser, en overvejelse om at tilvejebringe et økonomisk incitament, eller i det mindste økonomisk kompensation, for at opnå ansvarlig deltagelse i paneler eller råd.

Landsdækkende censorkorps

Efter ændringsforslaget nedlægges de landsdækkende censorkorps. I stedet er tanken, at det enkelte universitet udpeger sit eget censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser, eventuelt i samarbejde med andre universiteter. De eksterne censorer beskikkes af universitetet, men efter indstilling fra aftagerpanelet for at sikre uafhængigheden af universitetet. En indstilling af censorer til fælles censorkorps kan ske i samarbejde med aftagerpaneler ved andre universiteter eller ved, at universitetet nedsætter aftagerpaneler i fællesskab med et eller flere andre universiteter.

DPU's synspunkt er, at landsdækkende censorkorps udgør en kvalitetssikring på tværs af universiteterne. DPU skal derfor opfordre til at genoverveje nedlæggelsen af landsdækkende censorkorps.

At være fri?

Forholdet mellem forskningsfrihed og metodefrihed synes fortsat ikke afklaret med dette forslag til lovændringer. Det er altafgørende for et universitets virke. DPU vil gerne markere at en fornyet understregning og afklaring af forskningsfrihed for såvel institution som medarbejder er kærkommen i tider, hvor forskningsfriheden ellers kan synes under pres.

Med venlig hilsen

Kjeld Holm
Bestyrelsesformand

Med venlig hilsen

Lars-Henrik Schmidt
Rektor

Fra: Malene Hyldekrog på vegne af U-UBST - enhedspostkasse

Sendt: 18. januar 2007 12:35

Til: Hanne Clausen

Emne: VS: Universitetslov - DTU's høringssvar - fortsættelse

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Morten Lund [mailto:ml@adm.dtu.dk]

Sendt: 18. januar 2007 12:31

Til: U-UBST - enhedspostkasse

Cc: JOURNALpostkasse; Dan Jensen; Niels Grolin

Emne: VS: Universitetslov - DTU's høringssvar - fortsættelse

Af slutningen på det høringssvar, som DTU indsendte med nedenstående mail, fremgår det, at ville DTUs høringssvar blive forelagt Akademisk Råd på mødet den 17. januar. Dette skete således i går, og jeg kan hermed meddele, at denne forelæggelse ikke har givet anledning til yderligere kommentarer fra DTU.

Med venlig hilsen

Morten Lund

Morten Lund
Konsulent
DTU, Afdelingen for Policy og Kommunikation
Bygn. 101A,
DK-2800 Lyngby
Tlf.: +45 4525 1040
Fax: +45 4588 8040
Email: ml@adm.dtu.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Niels Grolin

Sendt: 12. januar 2007 16:41

Til: 'ubst@ubst.dk'

Cc: JOURNALpostkasse; Dan Jensen

Emne: Universitetslov

Hermed fremsendes DTU's høringssvar vedr. ændring af lov om universiteter, jf. VTU's brev af 14. december 2006.

Med venlig hilsen

Niels Grolin

Chefkonsulent, Afdelingen for Policy og Kommunikation
Danmarks Tekniske Universitet
Tlf.: 4525 1025

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Innovation
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

12. januar 2007
LP
J.nr. 2005-001-
00004

Høring over udkast til forslag til ændring af universitetsloven

Danmarks Tekniske Universitet har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter i høring. Det er DTU's hovedsynspunkt, at den kommende universitetslov må have som udgangspunkt, at der med de seneste års reformarbejde inden for universitetssektoren er skabt forudsætningerne for et frugtbart samarbejde mellem universiteter og ministerium og Folketing. Startende med DTU's overgang til selveje og den efterfølgende ændring af styrelsesforholdene for samtlige universiteter er der etableret "professionelle" ledelser (bestyrelse med eksternt flertal og ansatte ledere) ved universiteterne. Det har skabt forudsætningen for, at ansvaret for universiteternes drift har kunnet overlades til universiteterne selv – i øvrigt i et tæt samspil med ministeriet reguleret bl.a. af indgåelsen af udviklingskontrakter. Til dette kommer, at der med Det nye Danmarkskort for universiteterne er etableret særdeles slagkraftige universiteter. Det er således DTU's opfattelse, at der med dette er skabt det fornødne grundlag for en fornuftig arbejdsdeling mellem et "målsættende" politisk niveau (minister og Folketing) og det udførende institutionsniveau. Det vil være ministeriet bekendt, at der på DTU er opbygget en klar og entydig ledelsesstreng. Det er afgørende, at der ikke med de nu påtænkte lovændringer skabes hindringer for at videreføre og – udvikle DTU's ledelsesprincipper.

DTU finder, at det udsendte lovudkast på en række punkter bryder med denne arbejdsdeling og i stedet lægger op til en uhensigtsmæssig detailstyring. Det vil fremgå af nedenstående gennemgang. DTU har valgt at strukturere sit svar efter de hovedemner ændringerne vedrører (og der henvises med fed til den nummerering af ændringsforslagene, der fremgår af det udsendte udkast).

Integration af sektorforskningsinstitutionerne

- **Ændring af formålsparagraffen (1), (4), (14), (30)**
Det er DTU's opfattelse, at myndighedsopgaver er den 4. hovedopgave for universitetet, og det fusionerede DTU har (ved at udpege en dekan som direktionsansvarlig for denne hovedopgave) indrettet sin ledelsesstruktur herefter. Ordet myndighedsopgaver bør derfor "løftes over" fra formålsparagraffen i den nugældende sektorforskningslov og indgå i

universitetslovens formålsparagraf.

- Det er afgørende for DTU, at lovkomplekset fortsat giver universitetet mulighed for at have funktionsdekaner, hvilket man måske burde lade fremgå tydeligere i lovtæst og/eller lovbemærkninger.
- Integration af sektorforskningen som en faglig enhed (10), (11), (13), (15), (20), (21 – 1. del) Udkastets ændringsforslag 13, 15, 20 og 21 skaber tilsammen betydelige og stærkt detaljerede rammer for universitetets mulighed for at organisere sin virksomhed mest hensigtsmæssigt. Der arbejdes her på et detaljeringsniveau, som langt overstiger f.eks. aktieselskabslovens, og ved at gøre det, skabes alene bindinger, uden at der samtidigt skabes sikkerhed for, at den detaljerede lovtæst sikrer den bedste organisering på det enkelte universitet. Udgangspunktet må, som angivet i stk. 1 i udkastets § 16, være, at opgaven med myndighedsbetjeningen *kan* varetages ved faglige enheder, og at disse – jf. stk. 2 – *kan* placeres på hovedområde- eller institutniveau. Hvorledes ledelsesstrukturen konkret udformes – og hvad titlerne på de forskellige ledelsesniveauer er – må (jf. indledningen til nærværende høringsvar) overlades til det enkelte universitet og ikke fastlægges i en lovtæst.

Ph.d.-skoler (2), (16), (17), (18), (19), (21 – 2. del)

DTU har en både kvantitativt og kvalitativt opgjort ganske solid ph.d.-uddannelse. Den bygger på klarhed over, hvem der har ansvaret for uddannelsen. Den opnås ved en tilknytning af den ph.d.-studerende til ét institut. Ansvaret for uddannelsen af den enkelte ph.d.-studerende indgår således i det almindelige ledelsesansvar, ligesom der gennem ledelsesstrengen og kontraktstyringen (via de såkaldte UMV'er) er sikret en sammenhæng til universitetets ledelse. Denne ledelsesmæssige sammenhæng anser DTU det for vigtigt at bevare under en ny lov.

Derimod er udkastets beskrivelser (i § 16 b) så detaljerede, at det vækker mindelser om en styringsfilosofi, som andre lande har forladt år tilbage. Det bør være muligt i en lovtæst at beskrive de overordnede mål, ph.d.-uddannelsen skal leve op til, og så overlade det til universiteterne at fastlægge de nærmere metoder til, hvorledes målene opnås.

I lyset af den påtænkte udvidelse af antallet af ph.d.-studerende lægger DTU vægt på, at alle ph.d.-studerende får en ensartet behandling, og at de studerende sikres en bredere tilgang til et emneområde. Det er afgørende, at uddannelsen fastholdes som en egentlig forskeruddannelse, hvor den studerende skal udforske nye problemstillinger i samarbejde med erfarne forskere.

Det er i øvrigt DTU's intention at tage initiativ til den fornødne koordinering mellem forskerskolerne, og til, at forskerskolerne opretholder det vigtige aspekt, som kontakten til erhvervslivet er.

Uddannelser

- **Elektronisk kommunikation (3)**
DTU hilser det velkomment, at den studerendes retskrav om papir-bunden kommunikation afskaffes (på DTU er kommunikationen i mange år foregået elektronisk). Derimod forekommer det unødvendigt gennem loven at lægge op til, at ministeren skal fastlægge nærmere regler for, hvorledes denne kommunikation skal foregå.
- **Offentliggørelse af evalueringer af undervisningen (3)**
DTU arbejder aktivt med benchmarking af sin virksomhed. DTU har ikke noget imod, at der på hjemmesiden lægges generelle oplysninger om de studerendes tilfredshed med undervisningen, men mener ikke, at noget sådant skal styres ved lov.

Evalueringer af kurser er et vigtigt redskab i den løbende dialog mellem universitetet og de studerende, og det er vigtigt, at der følges op på disse evalueringer – først og fremmest af den enkelte underviser, men også af den ansvarlige institutledelse, der skal sikre, at afgørende svagheder afhjælpes. På DTU har der længe været studenterevalueringer af kurserne, og det har været praksis, at de studerende er blevet oplyst om resultatet af evalueringen. Hvis offentliggørelse af evalueringer bliver et lovkrav, skal det efter DTU's opfattelse sikres, at offentliggørelsen ikke sætter enkeltpersoner i en gabestok.

- **Lovsikring af vejledende og afklarende samtaler (3)**
DTU's studievejledning tilbyder allerede i dag alle, der henvender sig, vejledning om optagelse på en af DTU's bacheloruddannelser. Vejledningen har også - og ikke mindst - vist sig relevante for ansøgere, der ikke har en fuld adgangsgivende uddannelse. DTU vil derfor fortsat tilbyde vejledning til alle, også de, der ikke opfylder lovforslagets kriterier. Ca. halvdel af anmodningerne om vejledning om optagelse kommer pr. e-mail. Uanset at der i bemærkningerne til lovforslaget kun nævnes telefonisk og personlig kontakt, agter DTU derfor fortsat at tilbyde vejledning pr. e-mail.

Behovet for juridisk regulering om dette forhold savnes, da universiteterne allerede har en indlysende interesse i kontakt med de uddannelsessøgende, der er mest interesserede i universitetets uddannelser. Forslaget svarer til at lovfæste, at forretninger har pligt til at oplyse, hvilke produkter de sælger, til kunder der henvender sig.

- **Kvoter for optagelse af udenlandske studerende**
Det nævnes i de almindelige bemærkninger til lovudkastet, at det er målet at fastsætte en særlig kvote i optagelsessystemet for ansøgere uden for EU/EØS, således at disse ansøgere kan få tidligere svar på deres ansøgning om optagelse. DTU hilser en sådan løsning velkommen.
- **Opkrævning af gebyrer og afholdelse af kvalifikationsprøver (28)**
Med denne bestemmelse – og lovhjemmelen til at stille sprogkrav – bringes danske universiteter på linie med førende internationale universiteter. DTU anser det som en selv-

følge, at universitetet kan disponere over gebyrindtægten.

- Ankenævn for merit og ændringer i censorordningen (25)
Antallet af klager over manglende godkendelse af merit er på DTU endog meget begrænset. Det hænger sammen med, at universitetet og de studerende har en fælles interesse i, at det er kvaliteten i de enkelte uddannelseselementer, der er den afgørende. Et ankenævn bestående af to personer, hvor det er den udefrakommende, som reelt har beslutningsmagten, fjerner ledelsesretten på universitetet og udhuler universitetets ret til at fastlægge de faglige krav for uddannelserne. Det finder DTU uacceptabelt. Kvaliteten af uddannelserne og dimittenderne må vægte højere end en hypotetisk styrkelse af retssikkerheden, som ingen synes at efterspørge.
- Etablering af aftagerpaneler og ny censorordning (25)
DTU er meget enig i de intentioner, der ligger bag udkastets bestemmelser om aftagerpaneler, nemlig at sikre en tæt kontakt mellem universitetet og repræsentanter for dets primære aftagere. Det er imidlertid alt for indskrænkende, hvis denne kontakt begrænses til uddannelsen, som udgør én af de nu fire hovedopgaver for universitetet. DTU har haft stor gavn af at kunne arbejde med advisory boards på institutniveau. Dette niveau er den naturlige faglige indgang til universitetet, og det suppleres f.eks. i visse uddannelsesspørgsmål af bredere kontakter på dekaniveau. DTU ønsker ikke lovmæssige begrænsninger i denne måde at organisere sin kontakt med omverdenen på.

Akademisk råd på DTU holder sit næste møde den 17. januar 2007 – altså efter den fastsatte høringsfrist. Nærværende svar vil derfor blive forelagt for AR, og eventuelle kommentarer herfra vil blive fremsendt til ministeriet.

Med venlig hilsen

Lars Pallesen
Rektor

Fra: Gitte Merete Nagel [GMN@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]

Sendt: 15. december 2006 10:31

Til: Helga Øregaard

Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af den 14. december 2006 vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven) skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Nils Trampe, sekretariatschef

Fra: Helga Øregaard [mailto:heo@ubst.dk]

Sendt: 14. december 2006 17:53

Til: Københavns Universitet; Århus Universitet; sdu@sdu.dk; Roskilde Universitets Center; Aalborg Universitet; Danmarks Tekniske Universitet; Handelshøjskolen i København; Danmarks Pædagogiske Universitet; IT-Universitetet i København; Beskæftigelsesministeriet; Finansministeriet; Forsvarsministeriet; Indenrigs- og Sundhedsministeriet; Justitsministeriet; Kirkeministeriet; Kulturministeriet; Miljøministeriet; Familienministeriet; inm@inm.dk; fvm@fvm.dk; Skatteministeriet; sm@socialministeriet.dk; Trafikministeriet; Udenrigsministeriet; Undervisningsministeriet; Økonomi- og Erhvervsministeriet; Direktør Lasse Skovby Rasmussen; ac@ac.dk; regioner@regioner.dk; info@business-institute.dk; info@cfu-net.dk; organisation@C3.dk; djoef@djoef.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; htsi@htsi.dk; dhs@dhs.dk; di@di.dk; dm@dm.dk; metal@danskmetal.dk; dsf@dsfnet.dk; info@etiskraad.dk; kdvs@royalacademy.dk; F-FIST - enhedspostkasse; F-FPC - Det Strategiske Forskningsråd; fns@fns.dk; fuhu@fuhu.dk; fayl@dadl.dk; fas@dadl.dk; fur@fist.dk; F-FIST - enhedspostkasse; F-FIST - enhedspostkasse; F-FIST - enhedspostkasse; F-FIST - enhedspostkasse; Frederiksberg Kommune; fff@fff.dk; gl@gl.org; mail@rektorforeningen.dk; hk@hk.dk; htsa@hts.dk; ida@ida.dk; F-SEK - KUF (Koordinationsudvalget); kl@kl.dk; info@okf.kk.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; lo@lo.dk; oc@skaf-net.dk; rektorkollegiets sekretariat; rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk; F-FIST - enhedspostkasse; tmg@dmu.dk; stk@stk.dk; coii@skaf-net.dk; Studenterrådgivningen

Cc: Thorkild Meedom; Jens Peter Jacobsen; René Bugge Bertramsen; Jacob Fuchs; Birgit Kjølby; Rudolf Straarup

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

Hermed sender Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling udkast til forslag til lov om ændring af lov om universiteter (universitetsloven) i høring.

Vi beder om bemærkninger senest **fredag den 12. januar 2007**.

Bemærkningerne bedes sendt til: ubst@ubst.dk med angivelse af "universitetslov".

Med venlig hilsen

Helga Øregaard

<<Høringsbrev.pdf>> <<Udkast til ændringsforslag.pdf>> <<Høringsliste.pdf>>

Helga Øregaard

Fuldmægtig

Institutionspolitisk kontor

Tlf.: +45 3392 9707

e-mail: heo@ubst.dk

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Universitets- og Bygningsstyrelsen

Bredgade 43

1260 København K

Telefon: 3395 1200

Telefax: 3395 1300

E-post: ubst@ubst.dk